

ن ح ط ، کامیر بانگ آواز ہے
 شکر از گرائی و از گئی تو در گریہ
 در سینہ بے آنکہ ظاہر کرد
 و نخطا ، کفر اب تو در گریہ در
 سینہ بے آشکارگی آن
 انخطا ، سخت مرزندہ
 نخطا ط ، کفر او در منش و تکبر
 و نخطا ط ، اسب و شتر نخطا زودہ
 متخو ط ، سونت
 و من ، نخطا نخطا از فیر بر آورد
 و نخطا کردہ و نیز نخطا بالفتح
 سرزنش نمودن وقت سوال سخت
 دم زدن گزار وقت جاہ بر سنگ
 دم زدن و ترود کردن گریہ در سینہ
 بے آشکارگی آن
 نخطا ، ککر ت نخطا سیدہ
 از اسب و شتر
 ن ح ط و نخطا ، کامیر زانو
 و نخطا نخطا کتاب جمع
 و نخطا ، لاغ و زوار
 و من ، نخطا نخطا نخطا نخطا نخطا
 گریہ یا شربت سبک گریہ گریہ نخطا
 و نخطا ، لاغ و زوار گریہ
 بقال الخفة المهم اذا الخلة
 ن ح ط و نخطا ، بالفتح زبور
 انکبیر خلة یئ المذکر والاثم
 حتی نقول یسوی ہو ذکر مینه
 قال الله و اوحی ربک الی الخیل ان
 الخدی من الخیل یوتا و فری الخیر
 الخاء قال الیجاع شمیت نخطا الخ
 نخطا الناس الصل الادی نخطا
 و الیتر نسب ابوالیہ نخطا الیہ
 اعطاس بے عوض یا عا است و

علیہ و بخشیدہ و لاغ و دہست از
 آن ہست نخطا بن سیت نخطا
 و ماہ نوہاں بہت کہ با یک باشد
 نخطا ، بالفتح اسبے بود مرکنده
 را او ہے مرستیخ بن حطیم او
 شہر سیت زونک بلبک
 نخطا ، بالکسر و نخطا کابین زن
 و ان بے عوضی و بے طیبی ہم مصدہ
 است و پیدا کردن و نامیدن
 کابین را و دعویے کردن
 نخطا ، بالضم کابین زن و علیکہ
 از مال کسے را دہندا یا خاص کتہ
 بر اسے کسے
 و نخطا ، نزار از بیماری یا از سفر

نخطا سکرے جمع

ابو نخطا ، کجیت نخطا
 صحابی است او ہوا بحار الحجۃ
 و نخطا را خوازیاری یا از سفر
 فاجلہ سونت و شتر سبک اندام
 و نخطا تک با یک تو ایل جمع
 و نخطا ، کبشری بخشش و عطیہ
 و نخطا ، کفشاں مال کہ دہند کسے
 یا خاص کنندہ بر اسے و کسے
 و نخطا بن کفسلین ہے است عطیہ
 از ان ہے است مر بن سیار عجبے کدھت
 و نخطا ، شعر و سخن بر بستہ بخود
 کہ دیکسے گفتہ باشد
 و نخطا ، نخطا ، بالضم عطیہ
 داو اورا و نخطا مال ال داو اورا
 و نخطا مالہ چیزے از ان خاص کرد
 جیت و سے ، و نخطا القولت
 نخطا ، بالفتح نخطا سونت بہت

کہ او نخطا و نخطا نخطا و شام
 داو اورا
 و نخطا نخطا نخطا
 نخطا ، لاغ و زوار گریہ از سیدہ
 از سفر و نیز نخطا ، لاغوی نخطا
 و نخطا ، مال داو ان و خاص کون
 چیزے از مال جیت کسے و لاغ
 کہ نخطا زودہ بقال الخلة انتم ای خیر
 و نخطا ، چیز کسے را بہت خود
 دعویے کردن و شعر دگر بر او خود
 بستن و خود را بندھے بستن
 و نخطا ، شعر دگر بر او خود بستن
 ن ح ط و نخطا ، بالفتح نخطا
 لاغ و نخطا ہے د نخطا
 و نخطا ، نزار بر قابل سونہ
 نخطا کشاہ

و نخطا ، بکشد او مرد بسیار نخطا
 ایک نخطا و نخطا و نخطا و نخطا
 نخطا بن سکت و لقب نخطا بن
 عبد الله عقب لقوله علی الله علیہ
 و المؤمن دخلت الجنة فینعت
 نخطا نخطا نخطا و نخطا نخطا
 نخطا ہے نخطا نخطا و لاوری ہے
 و نخطا ، نخطا نخطا نخطا و نخطا
 و نخطا نخطا نخطا بالفتح و نخطا
 کامیر و نخطا ، بالفتح نخطا
 زور زید یا دم سر و مالہ بر آورد
 بجز حیر یا فرق از آن و
 نخطا نخطا نخطا کرد یوز
 و نخطا ، نخطا کردن و نخطا
 نخطا نخطا نخطا بقال
 انخذت علی کذا و کذا
 اد است و نخطا نخطا

ن ح ن و ت کن ، ملو هو ضہرہ
 یعنی پیدائش و اجماع المصنفون
 عن انفسہم منی علی العلم اوجہ
 اناس من غیر کفیلہا و غیر لغزہ
 لساکنین من لم یرئہ علیہم
 تدل علیہم لو او نحو فکلو او انتم
 و لو او من جنس الضمہ
 ن ح و ت کو ، بافتح راہ روسے
 اتعا و نحو مستلذة الو اوجع و تکت
 و قصد ان طرفت و اسم مستعمل شد
 و از ان است علم نحو کہ او اب سخن
 عرب است یعنی آنچه در ان صرفت
 احوال کلمات عرب از احوال و بنا
 و افراد ترکیب حاصل گردد و نحو
 کسکر و بیگہ کد یبہ مع و و بنو
 نحو ، قوسے از ارد
 و یجزل نتج ، مرد قوسے لحاظ تجزیم
 و نحو ، کسکر الازہ و یا زیدگی
 ن و ت ح و ت کو ، برگردانیدن
 ن و ت ح و ت کو ، بافتح تکت
 کہ یکتاں و یقال نحو ت کو لک
 ای قصدت قصدک ، و ت کفلان
 تکتہ یا بنی یا کج گردد در قوس
 خود و تکتا بقسے السبہ
 برگردانید نظر سوسے روسے
 و الحکاء ، پیش آمدن و مترض
 شدن یقال تکتی علیک تکتا یا ابل
 و بجانب چپ نمیدن شتر در
 پیش برگردانیدن و یقال الحذاء عند
 و تکتہ ، زایل نمودن و یک سوکلن
 تکتی لہ ، تکبیر کردن
 و ایضا ، قصد چپکردن و
 حکم کردن و بجانب چپ نمیدن

شتر و سیر فدا و الاصل کم ما را ایضا
 الاعتقاد اول کل و تک و تک کردن
 ن ح سی و تکی ، با کسر تکب یا
 تکت من شکت من تکی ، بافتح تکت
 منہ للتشاقق من ذات الخجان
 یقال من اراءه من تکت الله بر بغلیہ
 تبعی اکتسب فی الجاهلیتہ فائت
 بنجین من من فلانما رجل من
 انصار یمنہ خوات بن جہر فسلوا
 فحلت تکتا مملوا فحال امسکبہ
 حتی انظر الی غیرہ ثم حل بخر و
 قالوا امسکبہ فلما شغل یدہا
 سا و ما فکتی مناما اراد و هو
 ثم اسلم الانصار ی و شہد بددا
 فقال الرسول لله صل الله علیہم
 یا خوات کیف ترادک و تکتہم کل
 اللص صلی الله علیہ وسلم فکان یقول
 الله قد ذوق اللہ خیر او اعود
 بانہ من اللہ بعد الکتور
 تکتی ، کتفے سوسے گلین کردن
 غیر از تکتہ بیت دروغ زدن و تکتی
 از غزاسے زو تیرہین بیان لغت
 و تکتی کتفی و لغت کتک تکتی مع
 د ابل تکتی ، کتفی شتر و ذکره
 و تکتی القوارج ، کسور کردہ تکتیها
 و تکتا ، کرانہ
 و تکتیہ ، کرانہ نو آحت مع
 تکتا ، بافتح آب را تکتیہ
 و رواہ آب کیش یمن چاہا تکتیہا
 و اصل المتخاء بر یگانگان
 این مس ، تکتی التکتین تکتی
 دروغ زدن و تکتی التکتی زایل
 کردن را و تکتی بقسورہ برگردانید

تکتا از روسے
 و تکتا ، بالضم کمان آکتہ سلم
 و تکتا بزرگ کراں
 و تکتا لہ السلاج ، بفتح زواورا
 و تکتہ زایل نمودن تکتی را و ذکره
 تکتی ، زایل شدن جنسے و
 غم بر تکتی لغت دست زایل
 و تکتی ، کسبیدہ و تکتی
 فی التوت تکتیہ کردن و
 التکتیت علی حلقہ السکنین
 ای عمر صنت و و تکتی لکتی ای ای
 ن ح ب و تکتب ، بافتح کون
 در دستکانتہ و در چل تکتب
 مرد بدول ، کاندہ متفرع القواد
 تکت حرکت و تکتب ، کتفہ بزرگ
 کتف من شد دابا تکتب کتف
 مع و وزیر تکتب ، کتفین یا
 تکتی از کتفین و افضل من کتف
 و نصر و کتون بنماں و کتون
 کتفین و افضل من نصر و کتفین
 و تکتب ، کتف مرد بدول و او ای
 برت تطایب
 و تکتب ، بالضم بر کتفہ و و کتف
 تکتب مرد بدول تکتب کتفہ
 تکتف فیها تکتب ، کتف و مسج
 یقال جاء فی تکتب القواد ای
 خیارم و تکتف القواد ای تکتف
 الترتبۃ العظیمہ یعنی دوستان
 و تکتبہ کتف مرد بدول و کتف رتہ
 و تکتب ، بفتح التکتب بدل
 و تکتب ، کتفہ حلقہ و کتف
 و تکتب ، با کسر کتف بی کتف
 و تکتب ، بدل و تکتب کتف

والنخابة فرزند بدول و دلا و داوران
 از اضداد است
 و منتخب، بفتح الخاء برگزیده و
 جعل منتخب، مرد بدول و مرد عقل فیه
 و انتخاب، برگزیدن و پرول کشیدن
 و استنخاب، گماینه خواستن
 و برگزیدن چیز را
 ن خ ح و تحت، با بفتح وانه
 چیدن مرغ و کنده گری کردن در چوب
 و از بخت برکندن یک فرمایا و در فرما از
 هنوز بر رفتن و بپایان رسانیدن سخن
 جبت کسی و الفعل من فیه
 ن خ ج و حنج، با بفتح و جیه و از
 کوه و نیز بفتح گامیدن و بانگ کردن
 سیل در جاسے لینه از وادی و
 جیانیدن بقال نجر الدنوا اذا
 خضعت لها و العمل من نصر
 و خنجية، کسفته سکتنگ
 دوباره که از مشک برآید چوں بر
 شتر بار کنند
 و استیحتاج، بزم و فروخته شدن
 ن خ ح و حنج، با بفتح و حنج و در
 شترانی که پیش مصدق خوابانند تا صدمه
 تا دل آورد از آن و گسترده است
 و راز و نیز بفتح، سخت ماندن و نیز بفتح
 گفتن شتر را تا بخوابد و الفعل من نصر
 و نخنة، با بفتح بنده و کا و کار و
 یضم و فی الحدیث لا یضیج البجیة
 و لا فی الکثفة و لا فی النخلة صدقة
 فالجیة الفیل و الکثفة الحدیث
 و لفة البقر العوامل لا و لحدله
 و نیز نخنة سے و تیلث و شربیات
 خانه و شیانان و یضم و شتر بنده گاں

و چون که صدق از کذب آن معلوم
 نباشد و باران سبک و آن دینار
 که مصدق بعد از صدق جهت ذات خود
 گیرد و نیز نخنة، دینار هم هست آنرا
 و ن خ ح، با بضم مغز استخوان
 و سعد الدین الخنج، کامیر
 چه جماعتی است از فقها کے شافعیہ
 و اسان و مراد ارہ دیتے است از
 حدیث و شعر رائق و خوشش
 و نخینة، کسفته مسکه دوباره کماز
 مشک برآید چوں برستور بار کنند
 و نخفنة، کسما به مغز استخوان
 و نخنة، یکسو و در کردن و
 سخت رفتن یقال نخنخ زیدای
 یا تندید او فرو خود با نیدن شتر را
 و نخنخ، فرو خفتن شتر
 ن خ ذ و نخذلة، بضم النخارنا
 غذای یعنی صاحب و غذا و غذا که
 عبارت از کشتی و جهاز است
 و اخذلة، جمع معب است
 و استقوا منها الفعل فقلوا و اخذ
 کثر و مس یعنی ناخذ اگر دید
 ن خ ر و نخرة، با بضم مین مینی است
 و چون خوک و جواں و شکاف آن
 یا امین و سوراخ مینی یا نوک آن نخرة
 کہزہ مشکہ و سختی و زیدن باد
 و ابراهیم بن حجاج بن نخرة،
 و یضم محدث است
 و نخیر، گفتن پوشیده فرو ریخته
 و نخرة، کفر حقه استخوان پوشیده
 ریزه ریزه شده و میاں کاواک
 که باورد سے پر سه و از آید از سے
 و نخیر، که بر نام مرد سے

و الخنول کبوتر نازک تر تا کثیف
 در مینی و سے نکتہ شیرند
 و ناخبر، کہنہ پوشیده ریزه ریزه
 شده و استخوان کاواک که ہزن
 با و از آید از و سے ناخوة مطوت
 و نوک حمل کننده نخدر، کثیف
 جمع و یقال ما یفان ناخیر ای اخذ
 و نخار، کثیف و نام مرد سے
 نخار بن لوس، النسب خوب
 است و عذاء النخار صاحب
 طلائع بنی قن روز بانفت
 و نخوری، با بفتح و غذا ای افراخ
 و مین و فراخ شکم و فراخ سوراخ پستان
 و نخوار، با کسر شریف بزرگ منش
 و بدل است نخا و ذقہ جمع
 و منخر، بفتح المیم و اسما و کبیر
 و ضمها و کبیر سوراخ مینی
 و منخر، کثیر پیشه است مینی
 ربیعہ بن عبد اللہ را
 و امرأة منخار، با کسر زن کہ
 از مینی بانگ بسیار کند وقت جماع
 گو یار بوانہ است
 و منخول، با بضم سوراخ مینی
 و منن، منخر نخس با بفتح و نخیر
 کامیر دراز کشید او از را در مینی
 یا بانگ کرد مینی
 و نخار، بفتح و نخار، با بفتح و است
 در سوراخ مینی کرده خارید تا دوشد
 و نخار، بفتح و نخار، با بفتح و بکرک
 پوشید و ریزه ریزه گردید
 و نخیر، سخن گفتن
 و منخیر، کبیر اسما و موضع است
 نزدیک مینہ تا مینہ فرش لک

ن غ ر پ و خ و پ کسطور
 مکات شک سوراخ سپر چرخه و خاتمه بخور
 باوه و میا بیل فیصل بخاری شب صحیح
 سخنرانی سوراخ کردن چوب
 خوار در وقت
 شجره خضریه اکیه از اذقیما در
 بید سوراخ سوراخ شده
 ن خ رش پیچ و نخودش
 پنجره شمس که برکت ماه و کله
 نخو رش اسگ بید عاریش
 قال ابو حنیان یا آن خیرت عاقبت
 ن خ ز (نخ) بالفتح جا رده برکت
 ن یقال نخره بحدیث اذ اذ حباه بها
 جود تک در خجیده ساعتین بسنن
 یقال نخره بکله ای صیغه الفاعل
 ن ح س و هو ابن یحیی باکسر او
 بسز تا است
 و یخیش کامیر بای تک بستن
 از ستود و چون چاه که سوراخ آن
 فراخ گوید با سفید پس نخاس
 در ده کتد تا تک شود
 و یخیش کسفینه شیر گویند
 بز یا غیره و خود بهم میخته چخیش نیز
 غیره و تر سوس
 و نخاس آنکس پ پ که در سوراخ
 که کتده تا تک کرد
 و نخاس کتده کتد به ستود فرو نشی و
 بند فرو نشی و صیغه و چ پ که در
 سوراخ که کتده تا تک کرد
 مینویس کصور بز که به جوانه
 و نخیش انگش نیل سفتر و کربن
 دنب شیر یا کسش و در نیز ناخن
 بز که به جهاد و ایا زیر دهان ک

میان جا زده و قال او آن کرده است
 انخاص کشفه دستور فروش
 و بنده فروش
 و مختوم اشتر گفته نیل در گیس
 دن ف بخش الذابنه بخشا
 با فتح درخت سری یا پهلوی
 سوراخ چوب دانه آن و بخشوه
 رانند با نیله چوب می درخت سری
 شتر آزاره و بخشه بالهل یا برکت آزاره
 ف بخش البکرة بخشا
 با فتح نخاس در سوراخ کبره کرده
 یا تکمرو و یخیش بخشه
 مجهول که کعبه گوشه و سه
 متناسفه که سخن یکی بر دیگری
 یقال العدادان تکخن ای یصوت
 بعضیها فی بعض کان واحد تکخن
 الاخر و یذ قعده
 ن خ ش و بخش با فتح پارچه
 آشوش، لاخوزار و ممنوشه شنه
 ف بخش بخشا، با فتح لاخر
 و موزل غده بخش مجهولا
 که تک و دیز بخش بر انگشتن
 و سخت راخن و جناسین و
 رنجانیدن دروست باز کردن و بر
 گزیده و خاصه چیکز رشتن
 و اشیان
 دس بخش بخشا، محرکه کعبه
 و پویا گوید اصل و پائین آن
 بخش، جنیدین و سیل کردن
 و بعدی بانی یقال هو بخش علی
 کذا ای یحکک الیه
 ن خ ش و بخشه که بنام
 استابت یک بخش و قیقه است بشیر

نسبت از این شهر است سشنخ
 ابو تراب بخشیه
 ن خ ص و فن بخشه
 لاخر گوید و با بخش کردن سعاد
 زیری و بخشه الیکاب (نخوره و شیر)
 و بخور بخش کتده بر باغ و ترخیه
 پوست از پیری
 دس بخش بخشا، محرکه
 رفت گوشه و لاخر گوید
 بخشا، لاخر کرده انین پیری
 و بخشا، همانک گوشه در متن آن
 ن خ ط و بخش، بالضم مردم بخش
 یقال قانوری ای الخطوه و سفره به
 پشت کرام سفر گویند آن را آب کد
 زدن باشد فاذا اصغر نقصوا
 بخش، بعضیها نیزه باز دهان
 از رده شجاعت و بطالت
 دن بخشا ای بخشا، با فتح
 تاگاه بر آذربایجان و بخش
 بخشا از اخف آب بسینی راه
 بر افتانده و بخشه بقیضا کامیر
 بخش کده در کعبه و کثام و دوازده
 بخش علی که بخش کور من ذکر نمود
 بخشا، منی، نغانین و بخش
 و بخشا، منی افتانین قیاسی متن
 و کذا استعمل من لیه ای
 رخابه و مانستن یقال لخطه
 ای اشیته
 ن خ ع بخش، محرکه قیاس
 بکن از لاد بخش و اسمه حبیب بن
 زید بن علی بن جده بن تک
 بن آ، بن نه بن شیب بن
 حبیب بن زید بن کلبان و از آن

قبیلہ است ابراہیم بن یزید نخعی کہ
 از نقبائے تاجبیاں است
 و نخاع، مقلبتہ منزہ بہرہ پشت
 کہ عام منزہ نامند شش و آن برشتہ
 نامند کہ است سپہ سیاں مہرا
 کہ از دماغ فرو آید و غیبہ یا یغیبہ اندام رود
 و نخاعۃ یا لضم آب بینی یا آب
 لاج کہ از سینہ یا بن بینی آید
 و نخاع، درنا
 و نخاع، خدر و مقبور و فی الحقیقتہ
 ان النخاع الا سماء عند اللہ
 عزوجل ان یسبی الرجل باسم ملک
 ملک ای اذ لھا و اقلھا و اقلھا
 و نخاع، کینع موضع است
 و نخاع، کقعد بند بہرہ بن گردن
 نزدیک سر
 و آبدہ منقوعہ، ستر کہ کارہ تا
 نخاع آن رسیدہ
 و نخاع، لیسوی نخاعا، باطخ
 گردید حق مراد استرا کرد و نیز
 نخاع، ہاست کہ سپند باز
 کردہ کار و در حلق و سے زدن تا خون
 دل بر آید و نخاع رسانیدن کارہ
 را در ذبیحہ یقال ذبحہ منقوعہ و
 خالص کردن دوستی و نصیحت
 با کس و آب بینی انداختن
 و نخاع، نخاع العود کفعماء محکوموں
 شد آب و چوب و در آمدہ آن
 و نخاع، آب بینی انداختن و بہرہ
 آب نخستن بہ
 و نخاع، رختن ابرہہ با ناں را
 و در شستن از زمین خود صلستہ
 بن

ن خ ف و نخف، باطخ و مین
 بز یا طرہ تفسے بر آوردن یا آواز
 بینی چون آب اندازد یا سخت دم
 زدن آن و فعل نخف و نخر
 و نخفۃ، باطخ بارہ زمین پست
 ہوا بر سر کہ
 و نخیف، کاسیر آواز گریہ در بینی
 و خندہ در آن
 و نخاف، کتاب موزہ الخفۃ مع
 و الخفاف، افزوں شدن آواز و
 گریہ و خندہ در بینی
 ن خ ق و نخایقہ، باطخ گریہ
 است از بنی عامر بن عوف از کلب
 و نخوقہ کصفور گوشہ نامند
 در اندرون چاہ کر آنکہ خود می باشد
 نخایق مع
 ن خ ل و نخل، باطخ و لخت
 نخلۃ، یکے یذکر علی معنی الجمع و
 یونث علی معنی الجماعۃ و نخیل
 کاسیر مع و نوسے از زبور و موضع است
 و نخلۃ الشامیۃ و نخلۃ الیمامیۃ
 دور و ہار است بر یک شہ راہ از
 مظهر و نام پنج موضع دیگر
 و و ذ و الخلۃ لقب سیح بن یرم
 علیہا سلام و بطن الخلۃ
 نام موضع میان کرد طایف
 و الخلۃ بن ہلال، موضع است
 و عمران بن سعید الخلیل
 نامی است و ابراہیم بن محمد
 الخلیل او است تاریخی
 و بنو الخلیل، شغلے بطن است
 از ذکے کلاخ
 و نخیل، کاسیر غلام درخت
 و

وذو الخل، موضع میان کوشش
 و اثر و موضع بین
 و نخیل، کزیر موضع است
 بشام و شہر قریب مدینہ نام
 و موضع دیگر است در راہ نجد
 و نخیلۃ، کجہتہ سرشت و غیر
 خواہی و پند و کینز کی است از او
 کردہ ام المومنین عائشہ رضی اللہ
 عنہا و جائے است دو بادید موضع
 در عراق و در آن است مقتل علی
 کرم اللہ وجہہ باخوارج و و ابی الخیل
 عکلی راجزہ و ابی الخیلۃ متعلی راجزہ و ابی
 الخیلۃ عکلی و ابی الخیلۃ عکلی صحابیان اند
 و نخالکۃ، کثامت سپوس و آرد
 بیختہ و آنچہ در پرویزان باقی باشد
 و در حوار طبع از مطلق نخالہ
 سپوس گندم مراد باشد جائے
 لمیں طبع و ضاد مطبوعہ نخ آن یا
 نمک جہت گردن انسی و نخیل
 ریاح و عناتا فح دور آب برگ
 ترب جنت مدہ گردین عقرب
 و نخیل الصد، ناسخ
 و نخیل، بضم المیم و الخار و یوزن
 و هو احد ما جاء من الاذوات
 علی مفعول بضم تین و قد یقتم خاوا
 من الخیل مع
 دن، الخلۃ الخلال، باطخ بخت
 آرد و برگزیدہ ترین چیزہ را و نیز
 ختل نمک نخستین برف
 و باران را
 و نخیل، کعظم شامی است
 و منہ و اقلۃ حق یاب الخیل
 و نخیل، بضم تین و بہترین برگزیدہ

مختل، کسر الخاقب
 ایک بن غویز بڑے شاعر
 و اختال، بیخستن و بہتر از زمین
 دستم کار دن
 ن خ م و نخلة، با فتح آبینی
 و باغ و سینہ خوبے و زیبا سے
 و نخامة، کلمات آب بینی و باغ
 و نخوم، کعبہ شریک است بحر
 و نخم نخما، با فتح بازی
 کرد و شکر امید
 و نخم نخما، با فتح و بکر
 نخم از نخت و دنیہ نخم
 بجز آنکہ کرین و مانہ کرانیدن
 و نخم، نخم از نختن از
 سینہ یا ز بینی
 ن خ و نخوة، با فتح ناز و کبر است
 و نخا نخوة، با فتح نازید و
 بزم نشی نمود و نخ کرد یعنی
 جہولاً کذلک و نخا فلانا
 ستون را
 و نخاع، انہوں گردیدن ناز و
 بزم نشی و طود بینی
 و نخاع، نازیدن و فخر و زرگی
 نمودن یعنی عیسا علی الخیر و عظم
 ن و نخوة، با فتح و ضم بسیار
 مال و آئینہ یعنی کمان رستم
 و نخوة کبزه مثلہ و سرخی ابروت
 خوب کتاب یا طوع آن و
 و نخاب، بار ماہ
 و نخوة، با ضم طریقی و خطی
 در غرض طاعت رنگ آن پیدا
 نمود و نخب بالائے تان است
 است و درجہ و آن فرقہ است کہ

در کس شتر اوہ چند روز گذارند و چسبم
 آن بستہ لازمہ و بعد از آن بر
 آورده بچسبے دیگرے را جاں
 بیالانید پس شتر اوہ آن بچرا
 سے پوئید و مہربان گرد و پارہ از گیہ
 معزق در ایشان مذآة کبہزہ
 کذک مذآة کفراب مع
 و نذی، کامیر کو باج بر خاکستر
 بناوہ و گوشہ بر آتش افکنند
 کمان رسم و سرخی ابروت مذآة
 و نذآة نذآة، تا پسند
 داشت آزاد الصواب زیفکة
 بالموصیة والذال العجیہ و نذآة
 اللشم بر آتش از نخت آز
 یا فرو پوشیدہ و نذآة
 علی صبر آمد بر ایشان و آشکار
 شد و نیز نذآة و سانیہ و
 بزمین بن و کوان نہادن در ریگ و خاکستر
 و نذآة، مدین
 ن و ب و نذآة، با فتح موبک
 حاجت و موزیرک و گرامی
 نذوب و نذآة، کا سر اجمع
 و فرس نذآة، اسپ راں و
 فی ظرف الشرح ما یستحق فلعلہ مدح
 و النواب لا یستحق تذکیر الذنب للعقاب
 و نذآة، با فتح نشان بر است
 کہ پر است باقی با شہر نذآة
 حرکت و انذآة نذآة، جمع و
 از اسپ و شتر و مانند آن، نخب
 بر یک حالت پایہ و نیز نذآة،
 سولہ سیمونہ بنت عارف ضعیف
 عنہا و مرآن را صحبت است
 و حسن پسند بہت است و آن

ما در او است ہمد شش سبب نام
 و نذآة، با ضم گریہ بر مردہ و
 محاسن شمارے او ہم است و
 و نذآة، عربی نذآة، عربی زبان آور
 فصیح و خفای بن نذآة
 و نذآة صحابی است و شاعر و دلاور
 و نذآة ماور او است و پدید نفس غیر
 بن حادث بن فریک سلمی
 و نذآة، محرکہ قیراندازی نذآة
 در میان کنند چوں وہ چیزے
 کرد بندہ و قبیلہ است از آن است
 بشر بن خیر و محمد بن عبد الرحمن
 و یقال نذآة بنایوم کذآ یعنی
 ابتدا تیراندازی من آن روز است
 و نذآة، کامیر شہت نشان از
 زخم و کذآ جرح و نذآة ای
 نذآة نذآة
 و باب المذآة، کفندہ نذآة
 است در دریا سے بین
 در جبل میند آبی، کہند بے بالکسر
 موزیک در حاجت
 و نذآة، مستحب مردہ کہ بر آن
 گویند و بشما زہد شکی اسے دے را
 و نام اسپ ابی طلحہ و جاب است
 و نذآة، الی الامر نذآة،
 بالفتح خوانند اورا بکارے و
 بر اکتیض بر آن متوجہ نمود و نیز
 نذآة، مردہ کہ لیکن در ضرور محال
 اس، نذآة الجرح نذآة،
 محرکہ سخت شد و نشن زخم و
 نذآة الظہور نذآة، با فتح و
 نذآة و نذآة، نشان دوازہم کرید
 و نذآة، نذآة الرجل نذآة،

زیر گردید
 اِنْدَابِ، سخت کند شدن
 نشان زخم و اثر کردن زخم و
 جرح و خوردن و خطر اکتان
 يقال اَنْدَبَ لِنَفْسِهِ وَبِقَارِذِهَا بِهَا
 اِنْتِدَابِ، بزودی پاسخ کردن
 يقال تَدْبَهُ فَاَنْتَدَبَ لَهَا
 فاجابه له يقال اِنْتَدَبَ اللهُ
 تعالى لِيَنْجِيَّ فِي مَبْدِئِهِ يَنْجِي
 بِغَفْرَتِ ادَا جَاهِتْ كَرِهْتَا
 تَعَالَى يَا حَاسِنٌ وَتَكْطَلُ اَنْكُشْت
 بِغَفْرَتِ يَاشْتَابِي كَرِوَرِ فَوَابِ
 و شکیو پادشاهش او یا از فضل بیعت
 خود ثابت کرد و حکم نمود بگفرت
 او و معارضه کردن کسی و ملا سخن
 يقال اَنْتَدَبْتَنَانِ بِالْفُلَانِ بِرُؤُوسِهِ
 و کلامی بفرستند گفتن يقال خُدَمَا
 اَسْتَدَبْتُ لَكَ ي مَالِ فَرَاكَ
 ل و ح و نَدَحِ، با فتح ضم بیار و
 فراخی در زمین فرخ نَدَحَهُ با فتح
 و افتح مثل درو گو که اَنْتَدَحِ ج
 و نَدَحِ، با کسر رانی و کجانه و
 و نَادِحِ، از اعلام است
 و مَدَحِ کفند جاس فرخ
 و مَدَحِ، بیابان
 و مَدَحِ حَقِّهِ، زمین فرخ و يقال
 لِي عَنْهَا مَدَدٌ وَحَدَايِ سَعْدٌ فَيَقَالُ
 اِنَّ فِي الْعَايِضِ لَمَدَدٌ وَحَدَةٌ عَنْ
 وَفِ، نَدَحَهُ نَدَحًا، با فتح فرخ
 گردانید آن را منہ قول ام سلمه
 لعائشه رضی الله عنهما قد جمع
 القرآن لِيَايِسَ فَلَا تَدْرِيهِ اِى
 لَا تُوَوِّجِيهِ بِرُوحِكَ اِلَ بَهْرَةِ

وَبُرُوقِ فَلَا تَدْرِيهِ اِى
 لَا تَفْعِيهِ مِنَ الْبَدْحِ هُوَ الْعَلَايِ
 و بِنُوعَاتِ حِ كَمَا عَلِ بِرُوحِ جَمِيَّةِ
 و تَدَحَتِ الْعُقْمِ مِنْ قَرَابِئِهَا
 متفرق گشتند گرفتار از جاس
 خویش از سیری و پری شکم
 و مَدَحِ، با فتح الدال زمین فرخ
 و لِي عَنْ هَذَا الْاَمْرِ مَدَحُ اِى سَعْدِ
 و الْمَدْحِ، فراخ شدن
 و اِنْدِحَاحِ و اِنْدِحَاحِ، موضعها
 ح ح ر و و ح و تَدَقُّقِ
 ن و ح و اَنْدَحِ، کول کم سخن
 و مَدَحِ، کبیر اگر پروانگار و زنگ
 نَحْشِ گونید یا نَحْشِ گونید او را
 و نَدَحِ نَدَحًا، کرفت رسید
 يقول اَكْبَرُ اَنْدَحًا سَاحِلًا كَذَا
 یعنی رسیدم در آن
 و اِنْدَحِ، رسانیدن يقول اَكْبَرُ
 الْحَمْرُ اَنْدَحًا الْمَرْكَبُ السَّاحِلُ
 و مَدَحِ بَعْدَ سَيْرِ نَوْمٍ خَوْرًا اِنْجَمَا
 ن و د و تَدَّ، با فتح تل بلند زمین
 و پشته خاک بلند و نوحه تَدَّ بُوخُوشِ
 و کبیرا غنبر است فیل هولیس
 بَعْدَ و تَدَّ بَعْدَ بَيْنِ
 و نَدَّ، با کسره مثل و هتا و ضد
 اَنْدَحِ جمع مذ کرمونث و و
 کسان است و يقال هُوَ يَنْدُ
 فَلَانَهُ و لَا يَقَالُ يَنْدُ فَلَانِ
 و اِنْدُ يَنْدُ، حرکت شتران پر اگنه
 و نَدَّ، کامیرانند و هتا نَدَّ اء جمع
 و نَدَّ، کسفته مانند هتا
 نَدَّ جمع
 و لَيْسَ كُنَادًا، نسیع او را نَدَّ

و ذُخْوًا اَنْدِيدَ، پسر پر اگنه و نَدَّ
 و كَذَا ذُخْوًا اَنْدِيدًا، بفتح و نَدَّ
 و يَنْدُ، کجفر یا تحت موم
 و مَدَّ، نسیع و نَدَّ و نَدَّ
 و نَدَّ، نَدَّ البَعْدُ نَدَّ اِلَ بَافِطِ
 و نَدَّ، کامیر و نَدَّ و نَدَّ اَنْدِيدًا
 با کسر و مَدَّ و نَدَّ و نَدَّ
 و اِنْدَادِ، پر اگنه شتران را
 و نَدَّ، نَدَّ اِنْدِيدًا، آشکارا کرد
 عیبها را و نَدَّ و نَدَّ و نَدَّ
 و اِنْدَادِ، پر اگنه کرد شتران را
 و مَدَّ، با هم مخالفت کردن
 و نَدَّ، پر اگنه شدن و نَدَّ
 گر نیتن در میدان منہ و نَدَّ اِنْدَادِ
 عباس و جماعه يَوْمَ الْقِنَادِ بِنْدِ الْاِنْدَالِ
 و نَدَّ، با فتح پاره و نَدَّ
 کاس یافت شود و یکبارہ تیز و اِنْدَادِ
 بسرعت و يقال لَقِيْتُهُ نَدَّ
 ملاقات کردم از و نَدَّ و نَدَّ
 چند روز لَقِيْتُهُ فِي الْمَدَدِ
 با لام و با سکون و اِنْدَادِ
 و نَدَّ، تنها و نَدَّ و نَدَّ
 و نَدَّ و نَدَّ و نَدَّ اَلْاَكْلِمْ
 سخن کاز جمهور بطرز خند و نَدَّ
 و نَدَّ و نَدَّ و نَدَّ و نَدَّ
 و نَادِةُ الزَّمَانِ، یگان روزگار
 و نَدَّ، نَدَّ و نَدَّ و نَدَّ
 و نَدَّ و نَدَّ و نَدَّ و نَدَّ
 بالباء للموعدة فلذل
 و اِنْدَادِ، کامر و نَدَّ و نَدَّ
 و نَدَّ و نَدَّ و نَدَّ و نَدَّ
 و نَدَّ و نَدَّ و نَدَّ و نَدَّ
 و نَدَّ و نَدَّ و نَدَّ و نَدَّ
 و نَدَّ و نَدَّ و نَدَّ و نَدَّ

الاجتناب بتحكك فاصحبتنا ولا يلقى
 حسي الا فندنيا ، نسب الخ
 الى اهل القوية اي محمد الازدوين
 فاجتمعت ثلث آيات ارب فحفظها
 صرورة اوجع الاندي فندون
 كما نكل الاشعرون والابجرون
 وزير اندد يجرسن سلير در شرف
 د اندزون ، بالهنتج جوامل
 از هر نوع براسه شرب فراهم ايند
 الغيبة ندري وفي ندري و
 الندري وفي المندي
 محرکات مقصودات وبالاعت
 والامم وغيرها يعني گاهي وبعده
 چدره ملاقات کرم از دوسه
 اوتقده يمانه مندري ،
 برآورد صورتها از مال خود جيت لے
 ويحکم اندد راني ، غلط است و
 صواب منم نداني ، پيتمه کت
 سببه و چرا بانداني اينان سلير
 و نيک کس کيدر راس هر صدمه سببا
 ميده منعه او هويدالين المملين
 ان ، کذا تالتي فندو راي افتاداز
 ميال چيزه سلا از ميال اشياء و
 اشکارا گر و دره وزير ندوزا تير
 داول داز سوزن در مردن و درک
 برآوردن گيا د درک برآوردن
 لغت يا سبز شدن آن دانتادان
 و تنه و غريب شدن دراملن
 و اندر غنم من ساله کتلا
 برآورد و نقد نزال خود و وزير
 اندر انگدن و در شد انگدن
 بقال اندر من الجتاب گداو
 بخسيزه نکلدن بهال صرب يده

بالثيف فاند رها
 ان دس ، ندس ، بالفتح بزرگ
 ندر کشفه کف طله و اگر شتاب
 لشنه زوز خفي را
 و ندس ، کصبر رتا که کچر الماء
 کم دعت راضی باشد
 در مقام نوادوس ، نيز نکل که پيم زنده
 انداس ، بالکسر زن سبک
 و مندومنه خبر دوك
 ون ، ندس به الا دفر ندسا
 بالفتح بر زمین زداورا ، و ندس
 عن الطريق ، کيسو کرد آن را از
 راه ، و ندس غلته لفظن کمان
 ناسزا بر دوسه ، و نيز ندس ،
 نيزه زدن دگا به بازارون
 دس ، ندس ندسا ، محرکة بزرگ به
 دمتادسة ، با هم نيزه زدن و باکس
 رفتن ریکه گير راقب نهادن
 انداس ، بر زمین افتادن و
 دست بردن نهادن يقال ندس
 به الا دفر فندس اي وقع فوضع
 نده ، على الفم و پرسيدن جواز
 چله که ترانده صلته باللبا
 دمن ملاطفت و جوانب جاري
 شدن آب چاه
 دندا دس ، کچر گير راه لقب نهادن
 ان دش ، ندس ، بالفتح با کلاون
 از چيزه و چرک و نيزه نکل من خبر
 ان دس ، منداس ، بالکسر زن
 بزبان پشت کول سبک چست و درک
 پيوسته بر قوم خود تاليسنه بها
 نايد و شرارت و پي پيدا کند
 دن ، کذ هت عينه ندومنا ،

بيرون رو و بزرگ شد چشم او مانده
 چشمان خبه کرده ، و ندس فنداس
 بالفتح و ندسا صا بر تيره و ندس
 لغت من لظن ، ند برآورد
 کذ شرف ازان
 دس ، ندومنه البقرة ندسا
 محرک شاکسته گريد آب بر ريزه و برآورد
 آنچه در آن بود از ريم و زرد آب
 و اندس حقه منده ، بيرون
 آوردن خود را از ازان
 و استنداس ، بيرون آوردن
 حق خود از کسی
 ان دس ، انداع ، پيروي و کمال
 کردن و انداع للسقر بالغبين
 المعصية و ابتدعت به الثاقفة
 بالشاء الموحدة
 ان دس ، ندس ، بالفتح سفرو شسته
 بکبر و کيس و کس نو تيرين کيسه
 و ند غلته بالضم سپيد سيبان سخن
 و عبيدي بس ندانجا ، کمر به
 از بني قنعا است
 و مندس ، کثيرا کور و راه مستمن
 بسخن عاوت باشد
 دمنده عنة ، ککنسته پر کليو نکلن
 که از بر اسه سوز دآهين باشد و
 سپيد سيبان سخن
 دن ، ندس المصيق ، مجهول لازم
 مانده شده ، و نيز ندس ، بالفتح
 در غس ، بکشت و کزين عيب
 کردن و تبا نه کردن و نيزه نکلن و
 خستن سخن يقال ندس بالفتح و
 بالکلام و الفعل من فتح
 و انداع ، تبا کردن يقال انداع

تتأدی، فراہم آمدن مردم و
 بہر گیران خواندن ویند یوم
 التتادی یوم العیامہ و باہم در
 پنجمن نشستن
 و متذکر، قطع المال پنجمن روزانہ
 یا محاسن تا کہ جمع باشند در ال
 یا متذکر، فراہم آمدن و حاضر شدن
 در محبتن
 ن ذل، نوح، نوح، کجوبہر بدل
 دن، قطع العبر تذکرا با قطع
 سخت کوشش کرد
 و انداختن، سخت کوشیدن
 ن ذل، نذیر، کامیرا نچہ از مینی دین
 دن، نذیر نذیر کامیرا کثیر
 انداختن و شاشیدن
 ن ذل، نذر، با قطع بیان آنچه واجب
 گردانند بر خود یا نذر آن شب
 واجب کنند بشرط چیزے کقولہ
 عَلَيَّ شَيْءٌ اَللّٰهُ فَرِيضِيْ كَذَا نَذَرْتُ
 وَعَلَيَّ اَنْ اَقْعُدَ فَيَدِينَا لَيْسَ
 نَذَرْتُ بَعْضِيْنَ مَعَ كَرِهِنِ وَوَعْنِ
 وَفِي الْحَدِيثِ لَا نَذَرَ فِي مَعِيَّهِ اَللّٰهُ
 وَكَفَّارَةٌ لِّرَدِّ دَفِيلِ كَفَّارَةٌ كَفْلَةٌ
 بَيْنَ وَجْهِكَ اَلِ اَبُو حَنِيفَةَ
 اَللّٰهُ رَيْتَ نَذْرًا سَبَّحَ يٰ نَذَرْتُ
 وَيَتَجَرَّعُ اسْتِغْفَارًا
 یا کلاں و آن جل آن جبر است
 باشد بقلی می عند فلان نذرت اذا
 كان جرحًا و اجد الله عقل
 نذرت، با ضم پوست درخت عقل
 نذرت، بضمین ترس بیم اسم
 مصدر است منه قوله تعالى فكيف
 كان عدائي ونذراي انذاري

نذیر، کامیرا بیم کردن و ترسانند
 بیم کرده شد نذرت بضمین جمع
 و آواز کس و پیغمبر بیری سبب
 صلے الله علیه و آله وسلم و از تا صلے
 عرب است و جندنج بن نذیر
 مراد خادمی بود مرثی صلے الله
 علیه وسلم باذالبذیر العربان
 مردے بود از بنی ششم روز ذی
 القلعة عوف بن عامر بر دے
 حمله کرد و دست دے و دست نذیر
 دے برید یا بر ترسانند بقی با محبت
 کہ چون مردے خوابد کہ قوم خود را
 ترساند و بیم کند بر بنه گردد و بجا
 اشاره کند
 نذیر یوق، کیفیت آنچه نذر دهند
 و فرزند کہ اورا اور و پدرش تقیم
 یا خادم سجد و کلیسا گردانند مذکر و
 مؤنث در دے یکساں است و
 طلیعه لغیر کہ از امور دشمن آگاه
 سازد و ترساند
 نذیر، کز بیم از اعلام است
 نذارة، مکتبہ و ہند عن الامام
 الشافعی ترس بیم
 نذرت، نامی است از ہمسایے
 کجوتر و نذیر کنندہ
 نذری، کبیری ترس بیم
 و متاذن کساجد و شہر است در
 نذری احوال متاذن و کبری و
 متاذن صغری و ابن متاذن
 و بضم شاعری است بصری
 لم یعرفہ بقول انه جمع متاذن و
 صفا صرفة لانه محمد بن المنذر
 بن المنذر بن المنذر بن المنذر

متاذرة، با قطع فرزندان متذکر
 دن، نذرت القوم ترسانند قوم از ہمسایے
 دشمن و نذرة طلیعه لشکر کرد اورا
 دن ص، نذرت علی نفسیہ نذرتا
 و نذرتا و واجب گردانید آن را
 بر خود و کذا نذرتا لله و نذرتا لله
 متجانہ و نذرتا ابوہ، خادم
 باقیم کلیسا گردانید اورا پدرا و
 دن، نذرت یا التتادی، دانست
 آن را پس برہیز کرد
 و متذرت، محبت ترسانند و از
 اعلام است و یقال بات ملیتہ
 ابن متذرتا یعنی در شب سخت سید
 و مراد از بن متذرتان است گویند کہ
 کربے دے را اورا پاسے جل گشت
 و متذرت، مضمرا از اعلام است
 نذرتا یا الامر افذرتا و نذرتا
 بالفتح و بضم بضمین و نذرتا
 کامیرا گاہ ساخت و ترسانید و بیم
 کرد اورا اورا ببلغ آن
 و متاذرت، نام مردے
 و متاذرت، بفتح الذال شیریشہ
 و متاذرت، کز بیم ترسانیدن
 و نذرتا، واجب نمودن چیزے
 بر خود و بیان بستن باکے
 ن ذل، نذرت، با قطع زمین آید
 آمدن کوناذرت لغت است بضم ن ذل
 ن ذل، نذرت، با قطع فرمایید ناکس
 خلد و حیر انذال و نذرتا مع
 نذرتا، کامیرا کینتا کس و
 خوار نذرتا و نذرتا کرم مع
 دن، نذرتا نذرتا و نذرتا
 فرمایید و کینتہ گردید

نوم نذیرہ بافتح بدی سخن
 چینی مرد ہا یک ہست و ہی بد سخن
 و ہے بکلب و موضع ہست و
 رجل نذیرہ مرد بد شر و جبل
 ذونذیرہ کذلک نذیرہ مؤنث
 نذیرہ سخن چینی و نامی کہن
 و سخن بست و زمینہ گفتن و
 بانسن یقال الریح شذیرہ
 الذاب فوقہ ای نلیجہ
 نذیرہ بافتح مقصور بطاعتی
 و نذیرہ بدی سخن چینی
 نرج و نورج، کچو ہر آہن تلج کہ
 بدال زمین شیارند نذیرج بایا
 شل و سراب و طرس کوب آہنیں
 باشد یا چوبین و نسیز نذیرج
 غار سخن چین و شتر ماہہ نیکو
 جوادیز روہ و عدل و انیرجہ
 یعنی شتابان و مستر و دانہ وید
 و نورجہ، اختلاف مدادن و
 رفتن و نیز اختلاف و در دور کلام
 سخن د ہے ہنستہ و نیز بنارے
 تک و در کون نذیرجہ مثلہ فی
 الکل و نیز نذیرجہ گایہ ن
 د نذیرج، صیح الراء نامک کہ
 فرس است موب است
 و نذیرج، بالفتح الراء افسونی نازہ
 نرجس و نرجس، بافتح و کرم
 زکس موب است و مرنی رجس
 نرجل، نارجیل، شہ است
 بند، کہ جز بند ہی نیز نامندش نکو چیلہ
 یکے وقد یعمز و مغل نامند
 مدخت لرامد ز و بعد از ہفت سال
 پارمیدہ در اکثر در خوش و صحت

جید تاسی و چیل فریاشد و
 درخت آن گا ہے از بار فارغ
 باشد و آزا آبی است شیریں و لذیذ
 مانند شیر و آن را طواق خوانند
 و چمن در اول طلوع فرادشاخ
 یا شتر آن را برید کوزہ براں نشانند
 آب در آن گرداید از یک رطل تا
 پنج رطل و آزا شد سے تاشد تا دوپس
 شیریں باشد در اسکار و تقویت باہ
 و فرج پیتر از خمر و بعد از آن ترش
 مانند سرکہ گردو براسے اسمال دیدال
 نافع تر و رسن بیضیکہ پر بار آن باشد
 و تھا فاسد و مندرس نیکرود و
 سزنا جیل مولد منی و سخن گزہ
 و سخن بدن و جہت تقطیر المول
 و سردی مشازہ و در و مفاصل ہر من
 و دفع سدا بار و بلغنی و سودا کے
 و باشکر جہت تولید خون صالح
 نافع و جرم او و مضم و مضر
 عمرو بن مسموع آن میوہ ترش
 و سیوہ و نارجیل بجدی، شہی
 است غلات در نامند غلات
 نارجیل نسبت آن معلوم نیست
 فاذہ سے دریا اخذ میکنند مغزا و
 و دفع سموم و مضر است آبها مجرب
 و گویند زیادہ آن قتال است
 نرود شہ، بافتح بازے ہست
 موب است اند شیریں با یک آزا
 وضع کردہ لاجسرم زو شیر نیز نامندش
 و جوال فرغ اسفل تلک دہن کہ
 از برگ فرما بانند و بوزند و از من
 لیت فرما بخیر ز شند تا محکم
 و سخن و در شہ گزہ در ۱۴ فرما

در ایام درواز جا کے بجائے
 برند و ضاد سی ہست کہ از سنبل
 و گل ارستی و فوغل و اقا قیہ و مضم
 و سفید آب و مردار سنگ ترتیب
 دہند و پرور مہا سے خار و طلاکتہ
 و نافع باشد و عتباس نو دی،
 از بارون الرشید روایت می کند
 نرود شہ، بافتح پنهان شعلہ
 ترس و غل من نصر و موضع ہست
 و شذیرہ، بات از اعلام ہست
 و نذیرہ، کامیردی است نذیرجیان
 و احمد بن عثمان بزیرستی حافظ فرضی
 منسوب ہست
 نذیرہ، از اعلام ہست
 نذیرہ، بافتح و کسر الراء
 بقارس
 و نذیرہ، بافتح نوز و مریہ
 و آن روز اول از سال باشد
 فتوم الی علی کرم اللہ و جہتی ہن
 للحلاوی لسأل عنہ فقالوا للنذیرہ
 فقال نذیرہ و نا کل یوم و فی المہرجان
 قال مہرجان کل یوم و ابن
 نذیرہ و نا ما طی محدث است
 نرس و نرس، بافتح د ہے ہست
 عراق شبات ترتیبہ منسوب ہست
 نازرہ، از اعلام ہست
 و نرسیان، با کسر خراے نیکو
 جید نومیلانہ سیکے
 نرش (نرش)، بافتح برسد نرس
 عن ابن دید محمد بن عبد اللہ بن عبدی
 انہ تصحیف اذ الیس نے
 کلامہم راد قبلہ نون
 نردم، نیرگان، بافتح و ضم الراء

است بهمان
 نَزْمِيَّان ، با فتح نام جدیتم زال
 ن ر م ق ، ن ز م ق ، کعبه فرزند
 و نازک عرب زمره
 ن و ن ز و ه ، با فتح شکی است سپه
 شک و گاهی بدان ذبح کنند
 ن ز و ه ، هُوَ مَن ذُو وَءٍ يَكُوْنُ
 حریص است بر آن
 ن و ن ا ب ل ه م ن ز و ا ، با فتح و
 ن ز و ا ، بختین برافزوسید و
 تباہی افکند یقال نَزَا الشَّيْطَانُ
 بَيْنَهُمْ اِى الْعِيَالِ وَالْمَرْءُ نَزَا
 عَلَيْهِ حَمْلًا كَرِهًا و نَزَا عَنْ كَلْبًا
 بر گردانید او را از آن و نَزَا
 فَاذًا عَلَيْهِ بر آن گنجت و حریص
 کرد او را بر آن یقال اِنَّكَ لَأَنْذَرِي
 عِلَامَ بَيْتِ هِرْمَكِ اِى يَمْ يُو كَع
 عَقْلَكَ وَنَفْسِكَ وَالْاَمَ يُوْلِحُ اِلَيْكَ
 ن ز ب ، ن ز ب ، حرکت پارتا و عقب
 ن ز ب ، کعبه را هوز و گاداز
 ن ز ب ، ن ز ب الطَّبَقِ نَزِيًّا ، با فتح
 و نَزِيًّا کامیر و نَزَا بَا نَزْرَاب
 بانگ کرد آهوی یا بخصوص بانگ
 کردن بگردد آهوی ز بوت کشتی
 و نَزَاب ، کعبه را عقب نهادن
 ن ز ج ، ن ز ج ، کعبه کس با یک
 و در آن مکان
 ن ن ز ج ، ن ز ج ، با فتح پائے
 کوفت و نصیب
 ن ن ز ج ، ن ز ج ، حرکت آب تیره و چکه
 و نَزَاب ، کعبه را کعبه باشد
 ن ن ز ج ، کعبه دور و چاه آب
 کشیده و کم آب

ن ز م ق ، کامیر دور
 ن ز و ح ، کعبه دور و چاه همدان
 بر کشیده و چاه کم آب
 ن ز ا ح ، دور چاه آب بر کشیده
 و بلد نازح ، شهر دور محمد
 بن نازح محمدی است که
 از لیث بن سعد روایت می کند
 و نَزْحَةُ ، کعبه و لودمانند
 آن که بدان آب کشند
 و قوم متنازح ، اگر دور در رفت
 ن ز ح ، ن ز ح ن ز ح ، با فتح و
 ن ز و ح ، دور گردید و نَزْحَ الْبَيْتِ
 کشید همه آب آن را با اندکی
 باقی ماند و نَزْحَتِ الْبَيْتِ نَزْحًا
 کشیده شد همه آب چاه و نَزْحَ
 بفلان مجبوت دور سفر از دیار
 خود از خیمت دراز و نَزْحَ الْقَوْمِ
 صاحب چاه آب بر کشیده شدند
 و نَزْحَ ، بر کشیدن آب چاه پخته
 خشک گردو با کم آب شود
 و نَزْحَ ، نَزْحَ ، او بدور
 است از کعبه قال ابن هُوْمَةَ
 فَاَنْتَ مِنَ الْفَوَائِلِ جِبْنِ نَزْحِي
 و من ذم الرجال بمنزح ، الا انهم
 اشجع فقه الزاء فتولدت الالف
 ن ن ز و ن ز و ، با فتح کاروری است
 در پستان شتر ماده اندک بی زره بزاد
 کتاب جمع منه فی صفة کلاب و حیل
 الله عَنِ الْوَسْمِ فَصَلَ الْبِزْرُ
 و أخذ ذی الیسن قلیل بذل علی
 عی و لا یکتفوا سدا و یقال لعلنا
 الا نذر الیمنه نیاید می کشند
 و لعلت العرب عن نذر ،

بختین یعنی بسن و نَزْحَ ، کعبه
 ن ز و ه ، کعبه ن ز و ه ، کم فرزند
 ن ز ن یس ، کامیر اندک
 و نَزَارِ بْنِ مَعَدٍ ، کتاب پستی است
 ن ز و ل ، کعبه ن ز و ل ، کم فرزند یا کم
 شیر و هر سه کم کرده و نازت
 بچه مرده که بچگی او کبریا را ساخته باشند
 و شتر ماده که کرب است و ن ز و ل ، کعبه
 ن ز و ل ، اندک
 ن ن ز و ف ل ا ن ن ز و ا ، با فتح
 سینه در سوال یقال فُلانٌ لَیْسَ
 حقی یزدا ای حقی نیک علییه او
 یقان + و نیز ن ز و ل ، کعبه
 گردیدن و شبانی نمودن و فرمودن کار
 و خرد و خوار شردن اندک پنداشتن
 ل ن ن ز و ن ز و ا و ن ز و ا ، کعبه
 و ن ز و د ه و ن ز و د ا ن ک گشت
 و ن ز و ا ، کم گردانیدن
 ن ز و ل ، کم کردن یقال نَزْوُ
 عَطَلًا
 و ن ز و ا ، کم شدن و خوردن یعنی نزار
 منسوب یا مانند کردن یا دخل ساختن در آنها
 ن ن ز و ن ز و ، با فتح زاب کعبه بسیار
 و مرد نیز خاطر وزیر کعبه و چنانک
 و بسیار جنبش و آنکه بر یک پا
 قرار گیرد و جوانزد و ن ز و ل ، کعبه
 شتر مرغ که بچگی قرار گیرد
 و ن ز و ا ، با فتح نازک
 و ن ز و ا ، با کسر طالی و شهورت
 ن ز و ل ، کامیر خورمان و شهورت
 وزیرک و خوش طبع + و یقال
 فُلانٌ نَزْوِيٌّ یعنی او بچه چنان
 مردم است نزار و نزار ، کتاب نزار

وگر این کما با کشن در گزید و چشمنی
 و صفت کبیر المیم و شمع النون و
 بسیار خیزد و گواره
 و نوزدن آن با میروید و با تک
 کرد و در تعاشن با عام است
 و نوزت الادهن از آب ناک شد
 زمین یا چشمها گزید و نوزعی
 تنها و چه اگر دید از من و نیز نوزن
 خیزد از وقت تیر از اختر و سخت
 و استوار گردیدن
 و نوزت حرسب باندین
 و نوزان سخت و درشت گردیدن
 و زاب ناک شدن زمین
 و نوزت عن کذا از نوزت پاک
 کرد و از آن و نوزت الطیبه
 بعد و چه خورد آن هوامه
 و نوزت و نوزت کی بستن در خطاب
 نوزت نوزع، حرکت سستگی بر
 جانب پیشانی و الفعل من مع
 و نوزت، حرکت کیس پیشانی
 و همان نوزت و فی المثل
 صار الامر الى التزعة یعنی
 مردم زسی و قار و برد و بار و صلاح
 و کیولی آن برداشته و کذا اعاد
 التهم الى التزعة یعنی حق
 برگردان گرفت و هو جمع نازع
 و نیز نوزت موضوعی گویا ہی
 و یکن و راه در که
 و نوزع، کامیر غریب و اگر ادیش
 برده باشد و در مدینه از درخت
 زو نموده و چه دهانه نزدیک یک معرفت
 نوزع بین مسلمان صحنی شاعر است
 و نوزع کسفته تا در اسپکسی

زاد که شهرت و گر غیر زاد بوم آن و
 از قومی دیگر کشیده باشند و من که
 بیگانه و او با شدند نوزاع جمع
 و نوزاعه کسی به خصوصه یقال
 یلینهم نوزاعه ای خصوصه یقال
 و نوزوع، کعبور چاه نزدیک تک
 و نوزاع، شتر آرزو مند جلی باش
 و چراگاه مذکور و نوزت دروسه کیمیا
 است یقال بعد نوزع و نوزت نوزع
 و غریب نوزاع کرمان مع
 و غم نوزع، کج گویند آن کن خواه
 و نوزع، شاره یا کمان من قوله
 تعالی و النازعات عزفا ای اليوم
 نوزع من افق الى افق ای تطلب
 ثم تعیب و لغیبی فی ایدی الیاء
 فی سبیل الله و قبل اللایکه نوزع الورد
 و نوزع، مردوسی فته بر دوسه
 پیشانی و موش آن زغولوا است
 نوزع
 و نوزاع، کف دست پر کشیده
 و فی المنل الفرق نوزاع
 و نوزع، با فتح کشیده سخا
 و من لم یبق فی القوس نوزع
 یعنی کار نهایت رسید
 و نوزع، کف دست کمان کوزه
 از دوسه دور باشد و باز گشت پایا
 کار در اسه و تیر بر که مرد بسوسه آن
 باز گردد در جوع کند و نوزت تلعلن
 ایضا اضعف نوزع ایضا و نوزت که
 بر آن آب کش است و دست دیگر
 یقال فلان قریب المنزعة ای قریب
 الهیة و شرب طیب المنزعه

شراب نیکو قطع شرب
 و نوزع، کبیر نیز که جان کشند
 و مرد سخت کشنده
 و نوزع کمند چوبی است کفچه
 مانند که بدان شهید چینند
 و نوزع، نوزع بین مکانیه
 از جاسه خود شش پر کشیده
 آرزو بر کند و نوزع یقال هو فی
 النوزع، عیسی او در حالت
 جان کشدن است
 و نوزع بدی از صیب بر آرد و دست
 خود راه و نوزع ای اهل نوزاعه
 کسایت و نوزاعه کتاب و نوزوعا
 آرزو مند گزید بسوسه اهل خود
 و نوزع، نوزع عین الامور
 نوزوعا، بیان آن رسید و نوزع
 از آن و نوزع آباءه و النوزع
 خود است و نوزع فی القوس
 کشید کمان راه و نوزع الدلو آب
 کشید پا و نوزع القوس
 سندان یک تک رفت و نوزع
 نوزوعا رفت و نوزعته نفسه
 خواندنی آن کرد
 و نوزع، آقا رود اخذن زوار سوخته
 و خداوند شتران نوزاع گردیدن قوم
 و تمام نوزع، کسظم گیساه یز
 بر کنده شده و لبالفت
 و نوزع، آرزو مند شدن و
 با هم کشف کردن مخصوص و
 با کس کشیدن دورا و قریب و
 متصل شدن یقال ارضی نوزع
 ارضیکه ای متصل بها
 و نوزع، شافق و رابند و نوزع

الی کذا، اسی متبرعاً الیہ نازعاً
 بتنازع، محسوس کردن و
 کرده یا ہم و ہدیہ گیر گرفتن چیز سے را
 و افتزاع، بازداشتن برکندن ازجا
 برکشیدن و برکنده شدن از جہتہ یقال
 ان تزعیت التي عاقبت تزع
 ن ز ع و تزع، بافتح لعن کردن
 بزبان غیبت نمودن و دل افکندن
 چیز سے و تباہی افکندن میان قوم و
 براغلا نیدن منہ قولہ تعالیٰ من
 بعد ان نزع الشیطان بینی
 و بین اخوتی و الفعل من فم
 ذ ناع، کشید و بعضی منزع است
 و رجل منزع، کسبہ آنکہ
 تباہی افکند و براغلا نہ مردم را
 و آنکہ غیبت کند مردم را منزعہ
 ککنہ مشکہ فی الکمل، و نیز
 منزعہ در کلمہ و نان کہ از پرا
 نزع یا این باشد
 ن ز ت و تزع، بالضم بر کشیدگی
 آب چاہ ہم مصدر است
 و تزع، بالضم آنکہ از آب شراب
 و مانند آن تزع کسر و جمع
 و تریف، کامیبتب زده دست و
 بیوش و آنکہ از بسیاری رفتگی
 خون سست شدہ باشد و سخت
 تشنہ کہ رگہا در زبانش خشک گرد
 و تاشیر عکرہ بن ابی جہل رضی اللہ عنہ
 و تزع، کقطام یعنی ہر است از ت
 و تزع، کصبور چاہ کہ آب
 بر سہ کفیدہ خود
 و تزع، تزع، کہ کعبہ
 تیسار

منزفہ، ککنہ و نوسہ است
 خود کہ بر سر جہے در از بندہ بندن کشید
 و تزع، کصباح بزک شیش پر گرد
 و تزع، کسست و بیوش و آنکہ
 خوش بسیار بر آمدہ چہ آنکہ ضعیف
 گردیدہ باشد و سخت تشنہ
 کہ رگ و زبانش خشک گرد
 و فی المثل اجین من المنزوف
 صریحاً و قدر مذکورہ فی الصریح
 (من) تزع ماء البئر تزعاً
 بافتح بر کشیدہ آب چاہ را و تزع البئر
 خشک گردید چاہ کذا تزع البئر
 مجهولاً لازم متعہ و تزع الرجل
 عقل رفتہ گردید یا بیوش دست شد
 منہ قولہ لا یزفون + و تزع الدم
 خون بسیار بر آمد از دست کردہ
 و تزع فلان دمہ بالکف و کذا تزع
 فلان یقطع کرید محبت او و خصوصت
 (من) تزع تزع تزع
 بافتح ایستاد تشک
 و تزع، ککرم و یکسر زاوہ
 آنکہ خوش بسیار رفتہ باشد و
 سست و بیوش
 و تزع، خشک شدن بہ آب
 چاہ یقال ان تزع البئر مجهولاً
 و بر کشیدن آب چاہ لازم است و
 متعہ می و ایستادن تشک کہے را
 و بیوش و دست گردیدن منہ
 قولہ تعالیٰ لا یصدعون عنہا ولا
 یزفون اکل لیکر و رفتن آب
 چغندر چاہ و پیری شدن سے قوم
 و تزع، خون آمدن زدن در کعبہ
 یقال تزع المرأة ای رأت مایع علیها

ن ز ق، مکان نزق، محسوس
 نزدیک
 و ناقہ نزاق، ککب بنتر ما و ککب
 (من) نزق، نزق القرمس نزقاً
 بافتح و نزوقاً، بر کشیدہ اسب پراہ
 یا پیش در آمد از یکے و پستی و بر سخت
 (من) نزق، نزق نزوقاً، حرکت
 یکے و تشابی نمود و وقت خشم + نیز نزق
 بیاب شدن آوند و آبگیر
 و نزاق، آیزک نیدن ستودرا
 و بسیار خندیدن و سبکسار شدن
 بعد پروا رہے
 و تزع، بر مسکیزانیدن و آیز
 کت نیدن ستودرا و بر جہا نیدن
 و ناقہ نزاقاً، باکسر و متناقہ
 و شام و او اورا + و ناقہ، نزدیک
 گردید پوسے
 و تزع، یکہ گر او شام دادن
 ن ز ک، تزع، باکسر و نزع و سوسہ
 نزع العرب ان لہ تزع و نیز
 نزع، برسوسے ران
 و تزع، کسر و سخت سب ککنہ
 و تزیکات، مردم فرومایہ وہ
 و زید سے زید چاہ کا بنا جمع تزیکتہ
 و تزع، کچید نیزہ کاتہ تزیکتہ جمع
 (ن) نزقہ نزقاً، نیز کوتاہ ز او اورا
 و و تزع فلاناً، زشت گفت و
 در وضع رست بر آنا حق
 ن ذ ل، نزقہ بافتح زکایقال ہر نزقہ
 و کسار زود و من و نہ قولہ تعالیٰ
 و لقد آتتک انزلت لغری ای تزع
 و از من نزقہ، زمین کینہ
 و نزل، باکسر ز اہم آمد و جمع

نزل ، باضم منزل ، آنچه پیش
 میان فرود آئیده نهند از طعام و برکت
 انزال جمع و فرودنی برکت
 یقال طعام کثیر النزل ای البرکة
 و خوبی و پاکیزگی و بایستگی کشتن آب مرد
 و نزل ، حرکت باران و پاکیزگی
 و بایستگی زراعت و خوبی آن فرودنی
 و برکت یقال طعام کثیر النزل
 و نزل ، بعضین منزل و فرودگاه
 و آنچه پیش میان فرود آئیده
 نهند از طعام و طعام با برکت فرودنی
 و برکت و در پیش و کرده فرود آئیده
 و بهتر نفس زراعت و پاکیزگی
 بایستگی آن و قوله تعالی جنات
 الفردوس نزلا قال الاخفش هو
 نزول الناس بعضهم على بعض
 و نزل ، گفت جائید اثر در آنجا
 فرود آئیده و خطایک خط جمع
 و فرام آید و جاده شمع سخت زودیل نور
 و نزل ، کفرته زمین سخت صلات
 که باندک باران سیل از دس
 روان شود نزلات جمع و قولهم
 ترككسهم على نزلاتهم
 بافتح و کسر الزاد و فتحها یعنی
 گذاشم ایشان را بر استقامت و
 درستی حوال و در منازل آنها
 و نزل ، کامیر طعام با برکت و
 میان فرود آئیده و نوب
 نزل ، عبادت کامل
 و نزال ، کلام فرود آئیده
 یقال انزل الواحد والجمع والذکر
 و المؤنث وهو معدول عن التثنية
 مصابیح بن نزل ، کزیر

و نزل بن مسعود بنی عثمان
 و نزاله ، کتابت به سفر
 و نزاله ، کتابت آب در فرود
 و نزاله ، سخت زمانه و بانه سخت
 و نزال ، کفداد از مساجد بان
 و نزل ، مجلس آب خورد جانے
 فرود آمدن در سرس و نبات نفس
 منازل جمع و منازل القمدر
 بیت و مشت منزل است و
 منازل بن فرغان با بفتح فسک
 است و فرقی المنازل
 و بی است نزدیک طایف
 و نزاله ، کعبه جانے فرود آمدن
 در سرس قال ذوالرمة امرئیه
 می سلام علیکما هل الا زمن اللانی
 مضین رواج و نیز منزله آب
 خورد مرتبه و حوت و می لا جمع
 رض نزلهم و هم و علیهم
 نزولا و منزلا ، مجلس و مقدم
 فرود آمدن و ایشان و
 نزل للرجل ، مجبور از کام زده
 گوید و یقال ما زلت انزل
 یعنی همیشه سفر میکنم و نیز
 نزل (فرود آمدن بنی
 رس) نزل الزم نزل (مکسر
 پاکیزه و بایستگی کشتن و
 نزل فلان ، ز کام زده گوید و
 نزلت الارض نزاله در شمس و
 صاف گوید زمین چنانکه باندک
 باران سیل روان گردد از دس
 و نزل ، کرم فرودستان و
 فرودستانه قوله تعالی انزل فی
 منازلهم بارکات

انزال ، فرودستان یقال
 انزاله انزالا و منزلا و فرود
 آمدن و آب از مرده اشمن
 و نزل ، فرودستان و ترتیب
 دادن و به ترتیب فرودستان
 و فرود آوردن
 و نزال ، کما عد از اعلام است
 و نزال ، با کسر فرود آمدن و
 گروه با هم از شتر بر آب جهت
 کارزار و فرود آمدن و گروه با هم
 در محراب منازل مثل
 و نزل ، به رنگ صفت فرود آمدن
 و نزال ، با هم کشتن و بیکار کردن
 و نزال ، فرود آوردن و فرود
 فرستان و از مرتبه خود فرود آمدن
 و فرود آمدن خوبستن
 بن نرم و نزل ، با فتح سخت کردن
 و نزل ، کامیر دستاره
 و نزل ، نزلت ان قاله بن عباده
 و الصواب فی الكل بالباء للوحد
 بن زود نزولا ، با فتح کوتاه و کمی
 است در حان
 و نزل ، کامیر عوده گر یقال ایته
 لنزی الی الشرای سوار الیه
 و نزل ، کفینه کاشه و در تک بار
 و نزل ، کسما آئیز
 و نزل ، کما در بر حق ز بر باد و
 ذلك فی الحافرو الظلم السبع
 و نزل ، کز اب بنی از بیکار کردن
 و نزل ، تیزی و سرودن کاهن
 و نزل ، کما در بر حق ز بر باد و
 و نزل ، کما در بر حق ز بر باد و
 دن، نزلتوا ، با فتح و نزلتوا

کفراب و نَزْوًا بَشْمًا و نَزْوَانًا
 حرکت بر حسب نَزَابِ قَلْبِهِ
 شیفته وی گردید و کشش کرد
 بر وی دل او و نَزْوِي (جهولا ایستاد
 افک شد و نَزْوَالِطْعَامِ هُكْ
 غلام و نیز نَزْوُقِ جَوْشِ زَوْنِ سِ
 از آمیزش آب و نیز نَزْوَانِ بَرَشْتِنِ
 و نیز گردیدن و عزم کردن
 دَائِزَاءُ ، بَرَجَانِيدِنِ
 و تَزْوِيَّةُ بَرَجِسْتِنِ بَرَسْکِيرِ نِيدِنِ
 و زرم جهانیدن ز بر ماره
 تَزْوِي (مثله
 رَانَهُ مَنَزَلًا إِلَى الشَّرِّ ، يَسْنُو
 شتر انگیز است و عزم بر
 تَزْوِي (مثله
 نَزْوِ دَشَّةُ ، بِالْفَتْحِ بِرَبِيزِ كَارِي
 و نَزْوُ الفَلَاةِ (زمین دشت که از آب
 باشد و رجل نَزْوُ المَخْلُقِ بِالْفَتْحِ
 و کسر از امر پاک سرشت پر بیزنگار
 که تنها باشد و بذات و بهال خود
 مخالفت سر را بهانگند و سر کجالی
 خود از شرکت دیگران نیالاید
 نَزْوَاءُ كَامِرَاءُ و نَزْوُونُ و نَزْوَاهُ
 کت ب مع
 نَزْوَاهُ ، بِالضَّمِّ دَوْرِي يُقَالُ هُوَ
 يَنْزُوهُ مِنْ لَدَاوِي يُبْعِدُ مِنْهُ
 و دوری از ناخوشی و بزمانی در فعل مرتب
 و مَكَانٌ نَزْوَةٌ ، كُنْتُ جَاءَ دَوْرًا
 آب حلت و قرآب و از گسلان ده
 و مردم و از آب نیز در یاد از نسا ده
 اَرْضٌ نَزْوَةٌ ، بِالْفَتْحِ كَذَلِكَ
 و نَزْوِيَّةُ ، كَامِرَةٌ و دور از ناخوشی و
 بزمانی و یُقَالُ هُوَ نَزْوِيَةُ المَخْلُقِ و

فَلَانٌ كَرِيمٌ نَزْوِيَةٌ أَيْ بَعِيدٌ عَنِ اللُّؤْمِ
 و مَكَانٌ نَزْوِيَةٌ ، بِحُضْرَةِ مَكَانِ نَزْوِ
 است نَزْوِيَّةُ عَوْنٌ
 نَزَاهَةٌ كَسْمَا بَتِهْ بِرَبِيزِ كَارِي دَوْرًا
 و نَزْوَةُ النَّفْسِ ، بِرَبِيزِ كَارِي تَهَابًا
 و بخود و مال خود مخالفت بیعت نمکند
 و مال و خانه خود از دیگران نیالاید
 دَفِ ، نَزْوَتُ ابْنِ نَزْوَاهَاتٍ ،
 حرکت دور کردن شتران خود را از آب
 دَفِ مَضِ نَزْوَةٌ نَزَاهَةٌ ، كَرَامَةٌ و
 نَزَاهِيَّةٌ ، كَرَامِيَّةٌ نَزِيَّةٌ كَرِيمَةٌ جَاءَ
 و نَزْوَةُ الجِلْدِ دَوْرِي كَرِيمَةٌ دَوْرًا
 ناخوشیها و ناپسندیدها
 نَزْوِيَّةُ ، دَوْرًا شَتْنِ خُودِ رَا
 زشتی و بدی و پر بیز کردن
 و نَزْوَةٌ ، دَوْرًا شَدْنِ مَجْدَالِدِنِ
 اِسْتِعْمَالُ التَّنْزِدِ فِي المَخْرُوجِ إِلَى
 البَتَائِيْنِ و المَخْمَرِ و البِيضِ غَلَطٌ
 قِيلَ قُلْتُ عَنِ ابْنِ السَّكَيْتِ اِبْعْنَا
 كَذَلِكَ وَقَالَ وَمَا يَبْعُهُ النَّاسُ فِي غَيْرِهِ
 قَوْلُهُمْ خَرَجْنَا مَنَزَلًا أَدْخَلْنَا جَوْالِي
 لِلْبَتَائِيْنِ و اِنَّمَا التَّنْزِدُ التَّبَاعُدُ
 عَنِ الأَرْيَافِ و اللَّبْيَاهِ و مِنْهُ قِيلَ
 يَتَنَزَّهُ عَنِ الأَقْدَارِ وَيُلْزِمُ نَفْسَهُ
 عَنَّمَا أَيْ يَبَاعِدُ فَاعْنَمَا
 ن س ع و د ل ش ع ، بِالْفَتْحِ مِ مِ س ت و
 ر ب و ش ك ن ن د و ش ر ت ك ب س ي ا ر ا ب ي
 و ف ر ي ب ي ا ا ع ا ز ا ل و پ ش م ش ر ك ب ع
 ا ف ت ا د ن ب ر ا ي د و ل ز م ر ا ك ل ن س ع
 ز ن ك ح م ي ض ا د و ر ن ك ك ن
 د ل ش ع ، ب ا ك س ر ا م ي ز ن د و خ و ش
 ك ت ا ر و د ر س ع د ا ز م ر ز م ا ن يُقَالُ
 هُوَ نَزْوِيٌّ عَرِيْسَاءُ ، بِحُضْرَةِ اِبْنِ

و محبت زمان است
 و ل ش و ، ش ل ش ت ز ن ك ب ر و ك م ا ن
 ح ل ك ن د و ا ن ك ح ل ش ن م ا ي ل ك ر و
 د ل س ا ك ا ب ا ل ط م و ر ن ك و ت ا خ ي ر
 د ل س ي ع ، ك ا م ي ر ت ا خ ي ر و ب ن س ي
 و د ح ف ن ا س م م ص و ر ا س ت م ا ب س ك
 ع ر ب د ر ج ا ل م ي ت ح م س ت ح ر م ر ا
 ب ا ن ا د ا ن ح ت و د ذ ل ك ا ن ه م ك ا ن و ا ن ي
 ل ج ا ه ل ب ل ا ل ي ف ي ر و ن ف ي ا ل ا ش ع ر ا ل ح ر م
 ف ي ن ش د ع ل ي ه م ذ ل ك ا ل ي ف ي ك ن و د ج ل ا
 م ن ه م و ي ق و ل و ن ا ن ي ن ا ش م ا ف ي ح ل ا ل ح ر م
 a ل ح ر م و ي ف ي ح ر م ن ه ا ل ي ص ف ر ق م ي م ا ل ل ه
 ع ز و ج ل ع ن ك و و ي ز ن س ي (ش ي ر ت K
 ب ي ا ر ا ب و ه و ق ي ل ب م ع ن ي م ف ع و
 م ن ل س ا ن ه ف ه و م س و ا ي ا خ ي ر
 ن ز و ي و ل م س و ا ا ل ي ل س ي ك م ق و ل ا ل ل ه
 د ل س ي ن ه ك س ي ت و ر ن K و ت ا خ ي ر
 د ل س و ع ، ك ص و ر ز ن ك ر م ا ن ح ل
 ب ر و ع ك ن ن د
 د ل س ا ع ، ك س ا د و ر ا ز س ع م و
 ن س ا ا ل ق و م ، ا خ ر م
 د ن ا س ي ، ف ر ي ب يُقَالُ ر ج ل ن ا س ي
 و ه م ن س ا ة م ح ر ت
 و م ل س ا ة ، ك م ك ن ت ع ص ا ب ا ن ح ي ت
 ك ر ب و ع س ع و ر ا ن ن د م س ا ة
 ك ق ع ت ش د و ي ت ر ك a ل م ر و ف ي ه ا و ل
 a ل ف ر ا ع ي و ز ل ي ع ن ف ي a ل ب م ن ت ا ت و
 ب ف ع ل م ي ن ع ل ا ن ت ح ر ف ج ر و a ل س ا ة
 ل ع ت و س ي ة a ل ق و م ف ه ا ج د و ت ح ر ف
 د ف ن س ا a ل ل ن س ع ا ، بِالْفَتْحِ
 و م ل س ا ة ك ق ع ت ا ل ك ب ب ر و د ش ت ر ا ن
 و ر ا ن د و ن س ا ن ه a ل م ح ي ع ي ع ب ن س ي
 ف ر و خ م ب و ن و ن س ا د ن ي ن ه ك ت ا ن

کسا، باز پس از آنکه ام اورا و منته
 قوا حکیم العرب من مکره النساء و لا
 نساء فليضعف الرواء و انسابا کو افغان
 و لیقل یغشیان النساء + الرواء
 قد بن و نسبت للزارة نساء
 بچوں اور جنگ کر حقیقت اور از بچام پس میر
 بارور سے کر وہ و نیز سن ۶
 تاخیر کردن و زمان دادن بقال
 لا تاد الله تعالى فی احوالکما بیانی
 نمودن دور ساختن شتر را از حوض
 و میستن شیر آب و میستن هر چه
 باشد و سببین : هو ما و چونک
 و ریم بچہ و زاده را و نس فشانیدن
 کے را و از و دن یک روز یا دور روز
 یا زاید از آن در مدت میاں دو نوبت
 آب خوردن شتر و فرپاشدن گرفتن
 ستور و رویدن پیشم شتر بعد از آن
 بقال نساء الماشبه و یقال جری لئسا
 فی لذوات و هو بداء البصر فیها
 و لا یقارن لئسا به پس از سخن
 محرم را تا صفر و بسنا زدن شتر را
 و النساء تاخیر کردن و سپس
 از اخص و دور ساختن و نسیب
 فروختن و زمان دادن و از آن
 است که عرب در جاهلیت شتر را
 حکمے کرند و سے گفتند و سے را
 انسا خیرا یعنی سپس از آن زمان
 و منسوف و منسوفه را تا صفر
 و انسانی المرعی ، دور رفت
 در پرگاه و انناسات عتبه
 پس مانع از و سے دور قسم
 و انسیسکه مهلت و زمان نمودن

در و ام و نسیب فروختن خواسستن
 یقال استنساته فانسانے
 ن س ب و نسیبک با کمر و اعظم
 زود ما و خویش پدر سے خاصه
 نسب، محرم زود یا قرابت
 آلمے خاصه نساب جمع
 و نسیب، کامیر نساب صاحب
 زاده و نسیب نسیب کفر شاعر
 نسیب بنت کعب کفینه
 و نسیب بن مالک، هر دو صحابه
 و عاصم بن نسیب، کنیر شیخ
 است مرثیه را
 و نسیب بن نیکر کجسته و
 نسیب ام عطیة، هر دو صحابه
 و وقیس بن نسیب و نسیب
 بنت شد است
 و نسیب کجیر راه راست و
 روشن نسیب مثل یا نشان
 راه و صفت مورچه و مور که در پے
 کجیر گرا نید در راه مور و نام مروے
 و نسیب، کا حد قلع است بمن
 و هذا الی نسیب، یعنی این شعر
 بسیار لطیف است از و سے عطیة
 و نسیب، کشف او مردیک و اما
 بانساب نسابه بالنساء مثله و التاء
 للمبالغة فی المدح کعلامه تقول
 عندی ثلثه نسابات و علاماتی
 ثلثه رجال ثم تعولهم بنسابات و
 و منسوف، صاحب نسب و
 شعر منسوب شعر که مان بیان
 سخن بازمی باشد منسوب جمع
 دن من، نسیب نسیب، مسرکت
 و نسیب، با کمر باد کرد زود و زیاد

خواسستن از و سے که من نسیب
 گرد و و نسبت للزارة نسیب و
 نسیب، کامیر و منسیب کفینه
 تشبیب کرد بد و در شعر و قول
 گفت و صفت جمال و سے نمود
 و نسیب بن مالک نسیب، نگا پوس
 نمود در سخن چینی میاں ایشان
 و انساب، سخن و زدن باد و
 پر در سخن آن خاک و شکر زه را
 و مناسبت هم شکل سخن مانستن
 و با کے خویشی و سخن و یقال فلان
 یأسیب فلانا فهو نسیب ای نسیب
 و نسیب، دعوی کردن خویشی و
 نزد کسی کے را منہ المثل القریب
 من تقر بل من نسیب
 و انسیب الی امیه، باز بست خود را
 و انسیب نسیب زود و کجیر کن یاد کرد و سخن
 ن من س ر و نسیب، کجیر زود است
 فارسی مجوسی که در زمان کسری نو و زود
 بود و نجانی است نسیب و نسیب
 و نسیب، که ریم تا حلیه است در عراق
 و نسیب، بالفتح و سکون الواو جزیره
 است میاں و میاط و اسکندریه
 و منسوف، بضم المیم و فتح النون
 موضع با فریقہ معبد زاهدان و
 تارکان و تیار شهرے و دیگر دران
 و اهل آن قومے از قرین است و
 میاں آن و قیران شمس مراحل
 و موضع است شرقی اندلس
 ن من س ت و نسیب، کفزه خادم
 او لغت رو نسیب و نسیب
 ن من ج و نسیب، بضمین بجا بود
 و نسیب و حده، کامیر او یکتا و

بے نظیر است و علم و جرأت آن بقل
جهت که چهل جامه رسیع گردد
بر مشال آن احدی بافتن
نخواهد

دستگاه گلاب جامه بانی
دفاقه نسوج، کعبور شتر ماده
که بار بر آن مضطرب نشود یا تاقه
که بار و سب بر دوش و سب آید
از شدت شیره و سب

دساج، کشاد جولا و زره کرد
و روغ که سب سخن ساز
دسج، کفچه و مجلس مرکار
و کارگر

دسج، کسب کار چوب که بر سب
جامه را بافتند و دسج القریس
فرد سب کف است

دسج، نسج التوب نسجاً،
با نسج بافت جامه را و نیز نسج،
آوردن دار استن سخن راه و نسج
الریح بلبل و عوض وزین باد
و یقال نسجت الریح الریح ای
تغاردقه الریحان طولا و عرضا
ن من ج دسج، مال نسج ریزه
و شکسته پوست خرم و غلات خرم
و مانند آن که در تنگ خنور ماند

دساح، کتاب و صحاب
رود باره است در یامه و آن را
روزه است
دساح، کز اب ریزه و شکسته
خرما و ریزه غلات خرم و مانند

آن
دسج، صدف نسج رود بار
است

دساح، بالکسر آنچه در آن
خاک پراکنده بقاری سکوت
رف، نسج التراب نسجاً،
برداشت و پراکنده خاک را

دس، نسج نسجاً، حرکت آزمند
گشت و چشم و غیره

ن من ج دسج، بالضم کتب
که از آن نقل کنند
بلد نسجاً، کجینت

شهر دور
بلد نسجاً، کسبیت شهر دور
دسوخ، بالضم دسوخ است در
فاد سبیه

دس، نسج نسجاً، بالفتح زایل
کردن و بر گردانید یقال نسجت
المسح آثار الدیادای غیر بها و

نسجاً، ناچیز و بی کاره ساخت
آن را و چیزی دیگر را بجایش قائم
کرد و نسج المشیء، از صورتش
بر گردانید و زشت نمود آزاد و نیز

نسج، نوشمن یقال نسج الکتاب
اذا کتبه عن معارضه، و از غایت
بردن زبور آنچه در آن باشد
نسج الایة بالایة، از آن نقل
حکما فالثانیه فایسجته
والاولی منسوخة

دانساح، نویسانیدن یقال نسجته
الکتاب فانسجته، و مشوخ یا فتن
دساح نسجته در میراث مردن سخن
وارث پیش از قتل میراث

دساح نسج، مردن و ارثی پس از آن
پیش از قسمت میراث و فوت بزب
گردیدن زمانه و فی الحدیث لکن

نبوة الاثناسخت ای تحولت من حال
الی حال یعنی امر الامة و گذشتن
قرنی بعد قرنی از اثناسخت تا اثناسخت
گروهی که منتقل روح بسب اجساد

قایل اند و منکر بیث و جنیت و تار
فللتاب ینتقل الی جسد و هو عاقل
بتلذذ و یفرح و للمعاقب ینتقل الی
اجساد البهاشیر و بهذا قال الرافضة
لانهم ذموا ان الله تعالی یحب بالبدان
الائمة فینتقل من جسد امام الی
جسد امام تعالی الله عز ذلک

عنوا کبیرا
دانساح، نوشمن و نسج گرفتن
وزایل گردانیدن یقال
انسجحت الشمس الظلمیة

از الله
دانساح، نقل کردن تب
از کتابی دیگر

ن من ر دسج، بالفتح کس
بدان جهت که از ستار بر کنده گوشت را
گویند که سید مرغان است و هزار سال
زندگانی کند و تیز نظر است پشانه

از چهار صد فرسخ می بیند و سخن
الحسن بن علی بن ابی طالب علیه السلام
عنهما مال من یفوال فی منیاجه ابن
ادم عن شریکة فانی الموعظه لایا ک

قلت و فی هذا مناسبة لما مر
ان شرب من لول العمار من فلس و
نسج جمع و نام بیت قوم نوح
علیه السلام که ذی الکلام را در

زمین جنیر بود و دستاره است
نرواقع و نسطار و غدود
میان سم گویند و مانند آن یا آنچه

بند برآمد در شکم است نشور
 صحیح و نیز کسر موضع بقیق
 دینه و دو گوشت در بلاد غنی
 و حیوانات و سفیان بن زبیر و نیم بن
 هر دو صحابی اند و یکی بن ابی کریم یا بن زبیر
 قاضی کرمان است از کبیر بن زبیر است
 نَسِيرٌ ذُخْلُوقٌ کز بیز تابی
 است و نیز نَسِيرٌ در طعن و
 عایذ و جد عبد الملک بن محمد که
 محدثان اند و تلمذ نَسِيرٌ بن
 دسیم بن قمر نزدیک نهادند
 است
 نَسَانٌ کتاب آبی است
 میر بنی عامر را و آن را روزی است
 دناویس، کصاحب دهنی است
 بجز جان ازاں ده است حسن بن
 احمد محدث و محمد بن محمد فقیه منفی
 نَسَارِيَّةٌ بالضم و شد الیاء عقاب
 نَسْرِيَّةٌ بکسر النون و الرواء
 مغل است
 نَسْوَدٌ ریش روان که اکثر در
 ناق چشم و حوالی مقعد و بن دندان
 پیدا آرد در کی است تله که بعد
 از روانگی نایستد نوآ سیر جمع
 گویند که زینتی مصدر اگر بر تاسود
 پاشند به گردانند بچشم خاکستر
 غار پشت
 نَسْرٌ کجاس و نیز متعار
 مرغ و کله پ از سی تا چیل
 یا ند چیل تا پنجاه یا تا شصت
 یا از صد تا دوهصد پاره از شکر
 که مقرر بفرود درگ باشد
 دن نَسْرٌ فَلَانَا نَسْرٌ بالفتح

پوستین دست افتاده و نیز دست
 بزکدن مرغ گوشت را بمتعار
 و بر بند کردن و شکستن ریش
 و خون کشادن و درین بر سر
 معنی از ضرب نیز آید و اندک
 گرفتن از طعام و جوار
 نَسْرٌ گسته شدن رغن و
 پر آکنده و منفر گردیدن ریم و منم
 نَسْرٌ و نَسْرٌ و نَسْرٌ و نَسْرٌ و نَسْرٌ
 جار و کاغذ و متفرق و پر آکنده
 گردیدن ضربت بقال نَسْرٌ
 النعمه عند اذ الفسرت
 نَسْرٌ بکسر یا نَسْرٌ
 در قوت و کس کردن و المثل ان
 ابغاث باؤضنا یستلیر ایں جگ
 استعمال کتد که ضعیف در کس قوی گردد
 ن س س و نَسْرٌ بضمین
 صلب روی و بیچاره
 نَسْرٌ کایه ز نَسْرٌ سخت و
 غایت شقت و جبه مردم و شرت
 و قی جان و منه بلع منه
 نَسْرٌ یعنی قریب برگ گردید
 و درگ است در گوشت که ازاں
 مغز استخوان را ترسی و تازگی رسد
 نَسْرٌ کیفیت سخن چینی
 نَسْرٌ جمع و ترسی که بر سر
 بیزم گرد آید در سوختن و شرت
 و يقال بلع منه نَسْرٌ
 یعنی قریب است که بیزم
 و نَسْرٌ کجاست نام که شرفها
 الله تعالی
 نَسْرٌ هر که بخت لوله الله
 به اذ ذلک الکلان من لونیها

حاقنه ای اخراج عنها و خبزه
 و نَسْرٌ نان خشک
 نَسْرٌ با صبح و کبر و
 مردم یا قوس از مردم که یک پایه
 و کتد در و فی الحدیث ان
 حقا من عا و غصوا و سولهم فسمم
 الله نَسْرٌ الکل و لعد منعم بدو
 رجل من شی و احدی یفرون
 که اینقر الطایر و یزغون کمانده
 البهائم و گویند که قوم عاد که مسیح
 شده بود نیست گردید و قوس که
 برین سوزش با فضل موجود است
 خلق علیحدہ با اینها سه جنس اند
 ناس و نَسْرٌ و نَسْرٌ
 یا نَسْرٌ زنان آبتیا یا نَسْرٌ
 گرامی قدر از نَسْرٌ است یا اینها
 یا چون داسوج اند یا قوس از بنی آدم
 از نسل آدم بن شام و زبان
 عربی اند و بنا بهما سه زبان سه
 نامند و پرورختن سه بر آینه
 و از آواز سنگ سه گریزند یا
 خفته بر صورت مردم اند و آدمی
 نیست در پیشها بر کرانه و ریاسه بند
 زندگانی میکنند و در تدبیر
 عربان شکاسته کردن سه خوردند
 آنها را و نیز نَسْرٌ میرو
 رفتار و نشان يقال قطع الله نَسْرٌ
 ای سیده و اثره و و قریب نَسْرٌ
 قریب شتاب و نفاقه ذات نَسْرٌ
 نَسْرٌ با باقی مانده میرو
 و نَسْرٌ بالکسر خوب دستی
 مناسه مثله
 دن نَسْرٌ بضمه پر آکنده

گروید مومے سره و نیز نشی، بالفتح
 رانگن و سرز نشی کردن و بانگ
 بر زدن و خفک شدن نشوس
 مثله و این معنی از ضرب
 نیز آید و لازم گرفتن روانی
 بر امر او شتاب رفتن و فرود
 آمدن در آب خاصه تناس
 بفتح الفوقیه مثله فی جسم
 و تنسیق رانگن و زجر کردن و
 سست شدن و بشتاب پریدن
 مرغ و سر و زمین باد
 و تنسیس، اس اس گفتن کوکب
 تابنا شد و عابط اند از دو بر فشار
 آوردن ستور را
 و تنسیس منه خیراً، توی
 شکوئی یافت از دوسه
 ن س ط و نسط، بالفتح بدست
 بر آوردن آب کشن از دم تاقه و
 پاک کردن رو و در بدست و جامه
 تر کرده فشرودن تا آب بیرون
 رود و الفعل من نصر
 و نسط، گفتن آنکه بدرکنه
 بچگان را وقتیکه زادن دشوار
 گردد
 ن س ط و نسطوریه، بالضم
 و نفع گوید اینها که در مذهب
 مخالفت اند بانی ترسایان را
 و ایشان اصحاب نسطوراند
 که حکمی بود در زبان مامور
 و بر وفق مذهب نمودند و نسطور
 لغت کرده و قال ان الله
 و اجد ذوا قلوبهم ثلثه وهو
 بالو و میة نسطورس

ن س ط س و نسطاس
 کفر طاس نامی است و یعنی
 و تا و عالم طب در رفت رومی
 و عبید بن نسطاس بگانی
 محرف است
 ن س ع و نسیع، بالکسر نوار
 و تنگ ستور که از دوال پهن
 بافتند بر شکل شراک کفش
 نسیع پاره ازان میجی
 نسیع الطوله نسیع بالضم و نسیع
 کعب و انتاع و نسوع جمع و
 بنه میان کعب و رش و سب و نام
 باد شمال و شهره است
 و گوید سیاه
 زنج نسیعیه یا نسیع و شد ایله
 باد شمال
 و نامع، گردن دراز و بلند
 و بر آرد و زن ختنه تا کرده
 و نسیع زن دراز پشت
 یا دراز شکم و زن ختنه تا کرده
 و نسوع، بالضم دراز می و کوشکی
 است در سار و ذات النسوع
 اب بظام بن قیس
 و نسیوعه، بالفتح مومنی
 است میان که و بصره
 و نسیع، کنبر باد شمال
 و نسیع، کمکنسه زمین زود
 رویا تده گیاه
 و نسیع الانسان نسیع
 بالفتح و نسوعاً و روا شد گوشت
 بن دندان از دندان و فرود هشته
 و سست گرویده و نسیع نسیع
 بیرون افتاد و بر آرد هر دو نسیع او

از گوشه بن دندان و نسیع فی
 الارض رفت و زمین و نسیع
 المواتة نسوعاً و نسوعاً خمیده
 پشت یا دندان یا شکم و سه
 و نسیع گروید
 و انتاع، در باد شمال در آمدن
 و فرود شدن پنج کس همایه را
 و نسیع، در روا شدن گوشت بن
 دندان و سست و فرود هشته
 شدن آن
 و انتاع، پر آگنده شدن
 شتران در چراگاه
 ن س ع و نسیع، بالضم آب
 در خست که از بریدن آن بر آید
 و نسیع، کامیر خوسه و عوق
 و نسیع، کمکنسه و هسته پر دم
 مرغ که ازان گلچید و نان بر نشان
 کنند و گاه آن آئین
 باشد
 و نسیع فی الادیان، منت
 و نسیع اللبن بالماء، آب آینه
 شیر را و نسیع من ابله، گرفت
 و بر آوردن ازل چیزه و نیز نسیع
 بسخن و بتا زیانه در خستنی کس را
 و نسیع کردن بچیزه و لغت نمون
 یقال نسعه بكذا اذا رماه و سوزن
 در خلا نیدن و سست و سست
 کس را جهت نگار و نشان و
 فرود هشته و نرم شدن بن دندان
 و انتاع، برگ آوردن بن دندان
 فرما و باز رویدن در رفت از بن
 سپس بریدن و بتا زیانه در خستنی
 و نسیع نرم و فرود هشته گرویدن

بن دخال و باز بر وزن درخت از
 بن سپس بریدن و شاخ بر شاخ
 بریدن آوردن فرمودند
 و انقیاع، پراکنده گردیدن
 دور شدن شتران در چراگاه
 و دست بر زدن شتر بر پنجه از
 جهت نس
 ن س ق و نسق، با صفت
 درشت و بزرگ شک با صفت
 سنی پدید آفتاب الوشم من الجبل
 یا سنگ سیاه سوخته نسف
 کعب و نساف لکتاب
 جمع و الصواب بالثان
 اولفغان
 نسف، حرکت نخرب که بر سر
 است عرب است
 نسیف، گام بر شکن کت و
 پیشانی و نشان خرگزیری و نشان
 که بر اندام ستور و سخن پنهان
 دراز
 نسیفه، کیفیت نسف که سنگ
 باشد
 نسافه، کلمات آنی بر افتد از
 باد بردادن گندم و فی الثل اعزل
 النسافة و کل الخالین
 و نیز نسافه، نیک غیر
 و آسافه نسفان کسر آن آوند
 پر لب ریز
 نسفان، حرکت در ستانی است
 نزدیک دمار
 و بغیر نسوف، کعبه و شتر کعبه
 را از بیخ بر کند نساف جمع
 بر غیر قیاس و قوس نسوف

و التنبك اسب که در دریدن
 پیش سم را بر زمین نزدیک دارد
 یا آرد بیخ را به تنگ تریب گرداند
 و اما تکتون ذلك التقلاب
 مرفقیه و هو محمود و مقبض
 پشته دراز و شور کتار
 التتاف، کز نار منغی است شبیه
 ز اشترک نساف جمع
 و نسف کنبر سکو که جان
 گندم و جز آن بر باد دهند و درین خر
 منسف که نزله مشکله
 (منسف) لکنه آلت بر
 کردن بنا
 دن، نسف نسفا، بالفتح و
 سُوفًا گزیر یا سُوف اثار
 گزیری است
 (من) نسف الیاء نسفا،
 بالفتح از بیخ بر کند بنا را نسف
 البغیر الثبت كذلك یعنی ازین
 بر کند گیاه را و نیز نسف
 کوفتن کوه را و هموار کردن و
 پراخیدن آزار و باد بردادن خرمن
 و سز آن را
 نسف، هر دو دست گرفته چاک
 خود لغز اندین حریت را در کشتی
 یقال نسف فی الصراع اذا قبض
 بیایه شمرش من له وجهه لیعدوه
 و نسف، راز و پنهان گفتن سخن
 یقال هابتنا سفا فی الحکم
 ای بتاران
 و انیساف، از بیخ بر کند بن نهاد
 ازین بر کردن شتر گیاه را و دریدن
 باو خاک از زمین و برگردانیدن

و کت نسف لجهولا و تمام
 تا کردن سخن را و بسته گفتن
 از سخن
 ن س ق و نسق، بالفتح سخن
 بر یک روش و سیاق و لافان
 و ترتیب و اولی و بعضی آزار بر
 بعضی عطف کردن و افضل
 من نصر و نسف
 و نسف منسفی، دو ستاره اند
 که نزدیک فکر که کاسه در ایشان
 است ظاهر شوند یکی بیانی است
 و دیگری شامی
 و نسق، حرکت سخن ترتیب دان
 و بر یک روشش آورده درسته
 دندان راست و برابر و سببه در
 رشته کشیده و ستارگان برج
 چو زاریا آن بدو ضم است و هر
 چیزه که بر یک روش عام آورده باشد
 و حروف النسق، حروف عطف
 است به الی و الفاء و ضم
 و او و ام و حق و بل و لا و اولکن
 لکل معنی قد ذکر فی بابا
 و انساق، مسجع گفتن سخن را
 و نسیق، آراستن ترتیب
 و اولی
 و مناسقه، پنهان پنهان
 که بر کردن
 و نساق، با یک دیگر منظم و
 آراسته شدن
 و انساق، با هم منظم
 شدن امور
 ن س ک و نسک، مثلثه
 و ضمیمین پسندش هر چه حق خدا

عروجل باخه
 د ن س ل ، حرکت جا افضت گرفته
 د ن س ل ، بختین با بضم نرانی
 با شک بختین خون
 د ن س ل ، کسر مرضی است
 د ن س ل ، کامیر زرد کیم
 د ن س ل ، کفینت نرانی د ن س ل
 کرده شود ن س ل بضم نرانی
 مع و پار بزرگ از زرد کیم
 د ن س ل ، عا پ ناک کسان مع
 د ارض ن س ل ، زمین بزرگ
 د ن س ل ، مجلس و مقعد قرآنی
 جاے در راه دین و طے در روشن
 عبادت و يقال انما سکنای
 متعبد اتنا و ذوات عبادت و نیز
 منسک ، کفچه جاے افضت گرفته
 د منسوکة ، زمین نیر و داده
 سرگس یا شیر و آینه بدال
 و فریش منسوکة ، اسپ هموار
 نرم پشم
 دن ، ن س ل التوب او غیره
 باب شست از او پاک کرد
 منسوک منت است ازال و
 ن س ل اسخته پاک کرده کرد
 آن را
 ن س ل الی طریقہ جمیلہ
 پیشگی نور پراه یک
 دن ک ، ن س ل ن س ل مثلثه
 بضم تین و ن س ل مفتوحه و
 منسک کفچه و ن س ل
 ک کرامت بر سید و پار سار وید
 د ن س ل ، پرستیدن
 ن س ل ، ن س ل ، با ن س ل

وزده و آفریش انسال مع
 د ن س ل ، حرکت خیری که از انجیر
 سبز بر آید و خیری که از پستان
 بے دو خیدن بیرون آید و آن شیر
 که بر سر پستان باقی بماند
 د ن س ل ، کامیر آنچه از چشم
 ویرد و جوال ن س ل یکے و انگبین
 که اخته و از مردم جدا شده و نیز
 د ن س ل ، پسر و ن س ل ، انگبین
 و ن س ل ، اطرب آنچه از چشم ویرد و جوی
 ن س ل یکے و خوشه گیاه حلی حلقه و
 پراکنده افتاده
 د ن س ل ، با ن س ل ، کفایت نگارند
 د ن س ل ، در آن کم گوشت
 دن ، ن س ل ، با ن س ل ، زاده
 ن س ل ، ن س ل ، ن س ل ، ن س ل
 پشم ن س ل ، ن س ل ، ن س ل ، ن س ل
 التوب من الرجل كذلك و ن س ل
 انما ، ن س ل ، ن س ل ، ن س ل
 دن من ، ن س ل ، ن س ل ، ن س ل
 بالفقم و القریک و ن س ل ، ن س ل
 حرکت کتاب رفق و کذا ن س ل
 الذیب و قال الله تعالی و ن س ل
 یسئلون و نیز ن س ل و ن س ل ، ن س ل
 جاے از کتفت افتادون
 انسال ، زادن و فرد افتادون
 انگندن از لازم متعدد بیرون
 آوردن گیاه حلیان شاخه
 فرد افتادون از این مقام پشم
 ریختن رسیدن ستور را و پیشی
 گرفتن بر قوم
 د ن س ل ، از یکدیگر زادن
 ن س م ، ن س م ، حرکت در ن س م

انسام و ن س م مع و دم با و نرم و
 اول با دسی که در زمین گیر و و فی
 الحدیث بعثت فی ن س م الساعه
 ای حین ابتدای اقبلت و اقبلت و
 بوسے خیر و بوسے چرخ و راه تلبیبا
 و ن س م از مرغان سبز رنگ تیز برده
 د ن س م ، حرکت دم روح و مردم
 ن س م بخت و ن س م کت مع
 و ملوک مرد باشد یا زن و تا سه و
 فی الحدیث ن س م و العباد منه
 ن س م
 و ن س م ، کامیر با و نرم و دم با و
 يقال الرج نیم طبیب و جان و ن س م
 و ن س م ، بیمار نزد یک برگ
 سید
 د ن س م ، کبیر با و نرم و راه
 تا سید او محو شده
 د ن س م ، مردم
 د ن س م ، کبیر سبیل خرد و سبیل
 شتر مرغ و يقال هو طر و ن س م
 البعیر بمنزله الظفر للانسان و
 ن س م در راه و روش و ن س م
 جهت يقال من این ن س م
 ای و جهات
 دن ، ن س م السریح ن س م
 بالفقم و ن س م و ن س م
 حرکت نرم و زید با و ن س م
 الارض ن س م ، کسرامه
 آب از زمین و ن س م بعد از ن س م
 ن س م روز زمین راه و ن س م
 النبی ، ن س م ، ن س م ، ن س م
 از سبب نیز آید
 د ن س م ، ن س م ، ن س م ، ن س م

مردم گویند
 و قسیمی، در شقی در کار سے
 و آغاز کردن آن قبل و لایکون
 فی الشس و زغه کردن و آواز
 گردانیدن سر را و بکشتن
 بوسه گوشت
 و مناسبه یک دیگر را

پویدن
 و کسبم، هم زدن و دم بخوردن
 و پویدن نسیم را فی الحدیث لکما
 تنسوا روح الحیوة ای فتحدوا
 تنسوا و غمخوبی ناکشیدن
 یقال تنسّم المكان بالقیب ارج
 و زمی کردن در خواستن مسلم
 و زم و زمین با دو خبر برسدین
 ن س یو و نسوق، با نصح
 یک آشام از شیر و گدازشتن عمل
 و نسوة، بکسر و ضم و نسا و کسا
 و نسوان و نسوان بکسر با زمان
 و هن جموع المرءة من غیر لفظها
 نسوة مفعول نسوة، و نسیات
 تصفیر جمع الجمع نسوی

ن س یو
 و نسوا، کسارگی است از روی
 بان بنسوا تک نسوان نسیان
 محضه آفا و جمع و آرا عن و نسوا
 نیز گویند الزجاج لا نقل عن و نسوا
 لا یقال فی انفسه
 و نسوی، گفت مرد و رو کس نسا
 و نساء، کسار شهرت است
 پیارس و دهن بسخن و دهن
 گزبان و دهن پیمان
 و نسوی، بکسر و نصح فراموش

شده آنچه مانع فراموشی یا آغازش
 در منزله که کوچ کرده باشند
 از دوسه و یقال تنسعون نسا و کما
 و قوی قوله تعالی بالغنم و کنت
 نسبا متسبا و هی قراده الامش
 و حمزة و حفص عن عامر
 در گوگ مهن که بنه از دهن را
 و نسوی، کفنی آنکه در قوم
 شمارشش کنند و بسیار
 فراموش کنند ناسی مثله
 قال الله تعالی و ما کان ربک
 نسیما ی نسیما

و انسی، در دکنین نسا نسیا
 سوشت در کی است مساق
 نسی
 و نسیان، با فتح آنکه فراموشی
 بر دوسه غالب باشد
 و نسیان، با کسر فراموشی
 و منسی، فراموش شده و آنکه
 بزرگ نسا سه سیه
 با نسه

و س، نسبه نسیا نسیان و نسوة
 بکسر هن و نسوی، با فتح فراموش
 کرد آزا و قوله تعالی لا نسوا الفضل
 و یجاز بعضهم العمر فیه قال المرید
 کل و او مفهوما و لک ان یلزمها الا
 و لجة فانهم لختلفوا فیها و هی
 قوله تعالی و لا تنسوا الفضل بینکم
 و ما شبهها من و او الجمع و
 و الاختیار ترک اللمزة فی الجمع و لجه
 تنسوا فکتب لیا و استقطت
 لایحی اء الساکنین فلما احتجج القوی
 الواورت فکتب فیها منها الیه و لیه

و نسیا، با فتح رگ نسا نسی
 نسه زود این معنی از ضرب نیز آید
 یقال نساء ای ضرب اصابت
 و نسوی، محکمه در دکنین از روی
 و نیز نسیان گذاشتن و مانع
 پیزه را منه قوله تعالی نسوا
 فتنسبهم ای تر حکمهم
 و النساء، فراموش گردانیدن
 بر کس را یقال انسا و ایتاه
 فتنسبه و قوله تعالی ما انسا به
 الا الشیطان

و نسوی، فراموش گردانیدن
 پیزه بر کس را یقال نسا نسا و الله
 و نسا کوی، فراموش نمودن کس را
 یقال نسا نسا النسا ای نسا ایتاه
 ن ش م عدوش، با فتح شترین
 ریزه نسا و محرکه جمع و ابر بند
 و ابر پاره که نخستین نمایان
 گردد

و نسلوة، با فتح آنچه راست
 بر آمده باشد از گیاه و هنوز سطر
 نگر دیده و آن فریشش نشاءه
 بالمد مثله

و نسوی، کامیر ابر پاره که نخستین
 نمایان گردد
 و نسیمة، کسبته بر خاستن بهد
 ختن و حوض ناکنده و یقال هو
 بادی النسیمة اذ لجم عند الماء
 و ظهیرت الارضه و شاخ نازک نما
 بن بنه و گیاه نصی را و بلیان یا
 آنچه راست بر آمده باشد از هر گیاه
 و هنوز سطر نگردید و شک که در یک
 حوض از دند و خاک که گردد نسیما

دانشجوی، کودک و دختر نازک
 ضربت شد با شد غلظت کوشش
 نشاء، بالفتح و التمریک مع
 مثل طالب طلب و صاحب
 و اگر کسین پیدا و نمایان گردد
 در نیمه شب پیدا و حادث شود
 ناشیة مع یا ناشیة مصدر
 به وزن قاعته و غیر ناشیة
 اول روز و اول شب یا ساعت
 نخستین از شب یا هر ساعت که
 شب زنده وارد در آن قیام و زود
 یا تمام شب یا بر خاستن
 به غفلت
 (فان) نشاء نشاء و نشاءة
 بفتحها و نشوءا کجول
 نشاء الشهاب و نشاءة لکرامه
 آفرینش و کواکب و جوان
 کشف نشاءت زینے فلان اذا
 شبت فیم، و نشاءت الشجاة
 بلند برادر
 و نشاء، کما کرم بلند و تیز
 علم و شک توده راه که هر دو علامت
 راه باشد و یقال ان اعنک
 منشاء، ای منشأ و سعة و الجوا
 المنشآت کشتهای بلند و با
 دانشمندانشاء، بیرون آمد
 از آن و نیز انشاء و آفرین و
 به بودن و کوالا نیدن و آغاز کردن
 چیزی به مدد شدن در آن یقال انشاء
 یکی ای جعل یکی و استن
 شدن شت و پیدا کردن بنا
 سرائے را و بلند کردن بر او
 وضع نمودن حدیفه را و استن

و نشیبة، پروردن و زنده
 کردن و کوالا نیدن و منه قریب
 او من ینشأ فی العلیة بالتحفیف
 و التدرید
 انشأ لِحاجتیه، کرج کرد
 رفت در حاجت خود
 و منشأ، علم و شک توده
 راه بلند و تیز
 و منشأة، زن قال گوے
 و انشأ، پاره و توج
 و خا کردن و یقال الذی ی
 یستشئ الیریح، یعنی بر
 گرگ با در او بر نما هو من نشیت
 الیریح بلا همی ای نشمتها
 ن شب انشبة، باضم
 و آری شس و رے که کما
 آورده را نشود و منه یقال
 کنت نشبة لیمرت عقبه اکت
 اذا نیت و علقت بانسان یقوم
 شرافقا عقبه الیوم و رجعت
 و نیز نشبة) رگ اسم است آزا
 و نامردے که پدید است از
 قیس نشبة که در نے شوب بو
 از آن تبدیل است علی بن مظفر
 و خشی نشبة
 و شب، محرک مال اصل تا طق
 باشد یا صامت و ایند من نشبة
 بالکوا مثل فی کل شوب جمع
 در معنی است که با آن کمان سازند
 و نیز شب جد علی بن عثمان
 محدث و فی المثال کم شب و ما تم
 شب ان شهر الا شیب
 فاشبهر دریا تیر و نام مردے

ناشیة الحال، چرخ آکشی
 انشأ، لکنان تیر
 و منشأة، بالفاء کرده تیر
 انداز
 انشأ، کما ان تیر نشأة یک
 و منشأة، کفدة مال اصل
 تا طق با شرا صامت
 و منسب، کبر غوره خراس
 بیچاره مناشیب جمع
 (س) نشب العظم فیه نشباً
 بالفتح و نشوباً و نشبة، بالضم
 بسته شده و در آن سخت و نشب
 منسب سوینا، بالفتح و دردی
 افتاد که روه رانے نداد و از آن
 و یقال نشبت الحوب بیدهم و نشبة
 الاقر، لازم گردد و در کار
 ما نشبت افعل کذا یعنی همیشه
 کنم چنان
 و انشأ، بسته نمودن و آویخته
 گردانیدن و نارواں ساختن و
 سخت و زیدین با و در و شستن
 خاک و شکر یزه را در دام آویختن
 شکارے شکار را
 و منسب، کعظم چادرهای
 شکار تیر
 و نشیب، بست کردن و گرد
 بر گردانیدن و در آمدن در چیزی
 و در کار بر شدن یقال شب فی
 الشق ای نشتم
 و انشبة الحوب مناشبة،
 لازم شد و در جنگ
 و نشأ شب، فراهم شدن قوم
 یک دیگر و نشبتن